

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Archiwum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
ul. Podmurza 93, 87-100 Toruń, tel. 004856652218
e-mail: sekretariat@zawacka.pl www.zawacka.pl
NIP 956 16 25 127 KRS 0000041692



+
ŚWIKLA Teresa

ps. "Teremie", "Weronika"
"Were"

| 1947 - 1949 |

AK
KG

Oddz. U

3695/1 WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ŚWIKLA Teresa
ps. Terenia, Weronika, Wera
3695 WSK

I/1. Relacja ✓ K. 19, 5. 22

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓ K. 3, 5. 3

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ K. 13, 5. 18

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne... —

IV. Korespondencja ✓ K. 6, 5. 8.

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓ 21

VI. Fotografie ✓ 2 koperty

I/1. Relacja:

- Relacja Teresy Świkli napisana przez Irenę Baranowską - Tyman 7. I. 2002 r. Rkp. bygi uad, k. 3, s. 1-5.
- Relacja Teresy Świkli napisana przez jej brata Leopolda, a pustyka - przez M. Kiatkę. Rkp. kserokopia, k. 5, s. 6-10.
- Relacja j. 4. z dopiskami Ireny Baranowskiej - Tyman (?). Rkp. ksero/oryg. k. 7, s. 11-17.
- Biogram Teresy Świklaneki przygotowany przez M. Sulejā, 8. II. 2006 r. Msp. oryg. k. 2, s. 18-19.
- Biogram Świkli (Świklaneki) Teresy opr. przez E. 2. i D. Kr. oraz E. Sker. do III t. „Stożnika VM Kobiet”. (27. IX. 2007). Msp. oryg. k. 2, s. 20-22.



p. 10 / 2002
+
Severa Swikla

przyjacie Irene Tymian 7. 2002 B. 270
11-034 Stanisława 152
(1917-1944) 1. Siostrenie

„Serenia” „Weronika” „Wera”

córka Aleksandra Kolejarska z Pskowa i Weroniki z Łabanowskich.

Urodziła się 17 czerwca 1917 r. w Pskowie.

W młodości była 10-tygodniową dziewczynką.

W starszym bracie Aleksyju miał 23 lata i kilka lat studiów uniwersyteckich.

Siostra Antonina (moja ciotka) była żoną

Tomasza Baranowskiego (mego ojca)

Jako najmłodsza w rodzinie była ulubienicą wszystkich, mimo strasznego głodu Serenia go nie odczuwała (relacja matki)

W 1918 r. rodzina przenieśli się do Wilna.

W 1919 r. zaczęła się wojna polsko-bolszewicka

i wszyscy mężczyźni poszli na front.

Kobiety pomagały jak tylko potrafiły.

Moja mama wraz z innymi podlegała masowej ucieczki bolszewików 19 W. przez Wilno, lata wrętek na głowę uciekinierów.

[Ja też w pewnych momentach swego życia chciałam doznać takiej chwili.]

Po wojnie powszechny był udział społeczeństwa w odbudowie Ojczyzny.

W takiej atmosferze wychowywała się Serenia.

Była świadkiem rozmów i opowiadań o zrytkach

2, wzięciach i wojnie. 1/2
jako kilkuletnie dziecko była zabierana przez
starsze rodzeństwo na różne uroczystości, pochody,
masze, a przede wszystkim na spotkania z Józefem
Piłsudskim.

Szkolę Podstawową skończyła na wsi w Suk-
mieńcach, koło Smorgoni (równego ośrodka
kresowy międzykultury i walk powstańczych (pwn 5r)
klasyfikacja w tej szkole była jej siostra
Grażyna. Opowiadała mi, że Terenia inte-
resowała się historią.

Chciała zawsze z odpowiedni mieć 5-kę.
Od dziecka była patriotką.

Lubiła opowiadania o narodowych bohaterach,
przyjmowała się ich losom.

Ulubionym wiśniem A. Mickiewicza był
"śmierć pułkownika", a godną do naśladowa-
nia Emilia Plater.

W rodzinie dużo mówiło się o wojnie, tym
bardziej, że w 1919r zginął brat Tereni
Piotrus, a dwaj szwagry byli oficerami.

Po ukończeniu szkoły Podstawowej, weszła się
w Wilnie w gim Benedyktynka.

1936r Terenia przeniósła się z matką do War-
szawy, do brata Alojzego.

W 1938r zdała maturę w Gim Narcyzy
Żmichowskiej i rozpoczęła studia na Umw.

Warszawskim.

3:

Waleriata do P W K.

Od początku wojny 1939r, włączyła się czynnie w obronę Warszawy w ramach tej organizacji.

Po zakończeniu kampanii wrześniowej, wyjechała starając w S Z P kierując zawięzaniem kancelarii Główniej Nowództwa Głównego

Pomagata Janinie Starosiównie „Bronka” w prowadzeniu działu łączności na kraj

„Patrycja”. (na podstawie notatki, ze str 437

„Książki” Leszka Jana Malinowskiego: „Łączności”

Po przekształceniu S Z P, „Terenia” pracuje w komórkach łączności K. G.

15 grudnia 1940r. zostaje wysłana, jako emisariuszka S Z P do Wilna z rozkazami gen st Roweckiego. (W okolicach Wilna znajdowała się jej rodzina)

Było to pierwsze nawiązanie łączności między Warszawą, a Wilnem.

Do Warszawy wraca 25 stycznia 1941r. przynosząc szeregowe raport o sytuacji w Okręgu Wileńskim.

(Klędzeń org nr 63 gen st. Roweckiego do sztabu Odcz Wódra w Londynie z dnia 1 kwietnia 1941r.

Armia Krajowa w dokumentach 1939-45 tom I
wzrostem 1939-~~1941~~ czerwiec 1941 Londyn 1970r
str 483).

4. Po kilku latach w rozmowie z „Jagienką” (Zofia Dąb - Biernacka) dowiedziałam się, że podwo-
ził „Terenię” pod granicę druzadek elim spraw
Wojskowych Bronisława Skomorowskiego, też
Bronisław, przebrany za wieśniaka.
Była ostra zima, dużo śniegu. „Terenia” miała
na sobie biały kambleton.
W pewnym momencie zobaczyła patrol z psami.
Wbiegła szybko w śniegu. Przerobiła głó-
wę i od tego czasu miała silne bóle głowy.
Szczególnie późno zauważył. (Radaja brata Wojciecha)
Zadanie kurierskie na Warszawa - Wilno - Warszawa,
wykonuje także zimą 1942-1943 docierając
do celu przez Prusy Wsch. Granicę niemiecko-
radziecką przekracza pieszo, przenosząc do
Wilna rozkazy, instrukcje i wielkie sumy
pieniężne do Komendy Okręgu Wileńskiego A.K.
Z Wilna zabiera meldunki i inne materiały.
Brat Tereni w rozmowie ze mną twierdził, że cho-
dziła także do getta, zanosząc tam broń.
Przed wybuchem Powstania warszawskiego, broń
kobiety napastowanej przez żandarma niemieckiego
została przez niego dotkliwie pobita.
W trakcie powstania została skopana skopana
przez własowca, broń i druciki.
Było to dla nas nierozumiem, skąd własowiec
w Warszawie.

Ostatnie badania potwierdzają, że wiadome

III Dżeszy postugiwaly się dywizją gen A.A. Własowa. Ostabionna, ledwo dotarła do mieszkania brata (Alojzego) na ulicę Eladalinshiego.

Po krótkim odpoczynku, będąc posłuszną rozkazowi, wycofuje się, ze swoim oddziałem z Chakotowa do Śródmieścia.

(W dniu 26 września 1944r miejscu ppłka Józefa Rohieckiego „Stavel” z częścią sztabu do Śródmieścia.)

Nie pozwala nikomu podtrzymać się, ani ciągnąć.

Wstaje coraz bardziej w tyle...

... aż na zawrse...

(Relacja brata Alojzego, który szukał siostry przepytując uczestników przejścia.)

szukał także ciała, wiedząc, że na paleń miała pierścionek z turkusem, dany jej przez rodzinę, z myślą wykupienia się z trudnej sytuacji.

Ciała nie odnaleziono.

To dzień, ale datę 26 września 1944r dokładnie pamiętam.

Tę noc w Bekaneiskach 10km od Wilna zbudził mnie przeważający krzyk Bereni. Skrzyknęła „Aena”, bo tak mi w domu nazywano.

Irena Baranowska-Syman.

Relacja Leopolda Świkli, brata Teresy. Brat Teresy był inspektorem AK okręgu tuchyńskiego w „Adam” wyjechał z Warszawy 1942 do Moskwy; wrócił z Magadanu 1950 r. Szeregiłow nie ma.

Teresa Świkla – córka Aleksandra i Weroniki

z Sobanowskich urodziła się w czerwcu 1917 roku w Pszkowie.

Ojciec pracował na kolei. Najstarsze siostry Teresy pracowały i mieszkały w Petersburgu z bratem, który tam studiował.

Na początku 1918 roku najstarszy brat wyjechał do Warszawy, a w końcu 1918 roku wynajął dobre mieszkanie dla całej rodziny w Wilnie.

W grudniu 1918 roku wszyscy, prócz ojca, wyjechali do Polski i zamieszkali w Wilnie. Wkrótce w domu pozostały same kobiety i dzieci, ponieważ bracia i młodsze siostry wstąpiły jako ochotnicy do wojska.

Był to bardzo trudny dla rodziny okres. W 1919 r. wyjechał z Rosji ojciec. Był

bardzo zmęczony i chory, ~~sta~~ gdyż na granicy został

obrabowany z oszczędności, które przez wiele lat gromadził dla ciężkiej rodziny.

W 1920 r. rodzice otrzymali wiadomość o tym, że ^{13-letni} syn, Piotr Świkla, poległ na froncie paucy-
ny w „Śmiatki - Siewski” pod miasteczkiem blisko późniejszej granicy

polsko - sowieckiej. Wkrótce zmarł ojciec. Długiego wysiłku ze strony matki i starszego rodzeństwa wymagało uwadze-
nie się w nowym środowisku i w nowych warunkach.

Do ukoniecznienia szkoły podstawowej (pożyczkowo w po-
wiece omuświskim poses w Kolonii Wileńskiej koło Wilna) Teresa

uczyła się w prywatnym gimnazjum w Wilnie, następnie z matką wyjechała do najstarszego brata do

Warszawy, ~~gdzie~~ ^{w 1938 roku} uczyła się w gimnazjum ^{Foka} Żmichowskiej, gdzie dyrektorką była wtedy p. Dembowska.

Do zdania matury rozpoczęła w tymże 1938 r. studia na UW na

II/17

wydziale geologii. Po ukończeniu I-go roku studiów i pierwszej praktyki powróciła do Warszawy. Wtedy właśnie rozpoczęła się wojna. Ponieważ Teresa w czasie nauki w szkole podstawowej należała do harcerstwa, a w czasie nauki w szkole średniej należała i działała w PWK, więc od początku wojny włączyła się do czynnej walki w obronie Warszawy w ramach działań i obowiązków tej organizacji.

Po kampanii wrześniowej już w końcu 1939 roku nawiązała kontakty z organizacją. Wkrótce rozpoczęła pracę w służbie łączności konspiracyjnej ŻWZ, następnie przez cały okres okupacji należała do służby podporządkowanych V Oddz. Sztabu Głównego Komendy Głównej AK. Te same służby łączności wykonywała także zadania specjalne. Od marca 1942 r. pełniła służbę kuriera w KMA Komendy Głównej AK do Komendanta Wileńskiego Oddz. Gł. AK dostarczając dwukrotnie lub trzykrotnie ~~dokumenty~~ instrukcje, rozkazy i duże sumy pieniędzy dla Oddz. Wileńskiego AK.

Z uwagi na b. ^{ważne} cenne materiały i duże sumy pieniędzy oraz bardzo duże trudności przy przekroczeniu (miejscach) ówczesnej granicy niemiecko-sowieckiej, ^(węgierskiej itp.) Teresa nie kontaktowała z dokumentów naszej komórki legalizacyjnej, lecz przekazywała granicę niellegalnie, wykonując.

11/18

to jak zadanie bojowe. Dopiero w drodze powrotnej
jechała pociągami na dokumenty sprowadzone na
Chmielnej, wioząc ze sobą dobre ulryte meldunki,
ewentualnie tylko listy mekas (raport) o sytu-
acji w Okręgu Wileńskim AK.

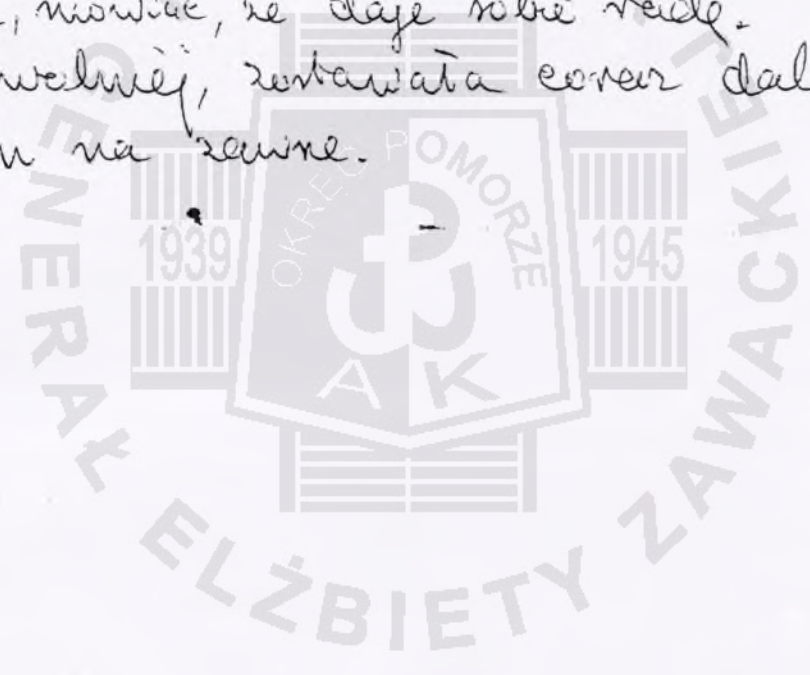
Ponieważ przy wykonywaniu tych zadań były
wspędki i ciężkie straty w stacjach lierbowych służby
kewierskiej, każde miejsce granicy było bardzo
starannie przygotowywane. Teresa korzystała
m. innymi z przygotowanej trasy kewierskiej w zi-
mie z 1942 na 1943 r. przez dawne Prusy Wschod-
nie. Po stronie sowieckiej oprócz liczących pa-
trolli z psami, drutów kolczastych na wielu od-
cinkach itp. był jeszcze parokilometrowy przy-
graniczny pas z którego ludność była wy-
siedlona i kiedy nepotkany na tym pasie
był aresztowany, rewidowany, badany i jeśli to
nie był staty miernikanie tego rejonu, ginął
bez względu na to, czy znał niemiecki przy nim
cecholwiek, czy nie. Teresa szła przez tę gra-
nicę w białym ubraniu narciarskim. ✱ To
zadanie zostało wykonane, chociaż powodzenie
okrepiło b. silnym przeżyciem głowy i długotrwa-
łymi bólami przez wiele miesięcy.

Za wykonywanie zadań bojowych była
odznaczona Krzyżem Walecznych dwukrotnie. (W czasie
~~powstania~~ Powstania Warszawskiego schowała się w ogrodku
przy ul. Madalińskiego. Po wojnie nie została odznaczona)

21/3

Ostatni pseudonim Teresy ~~Wera~~ "Wera" (od imienia matki). Tuż ^{na ul. Koszykowej z ciałem cyparissowym} ~~z ciałem cyparissowym~~ przed Powstaniem ~~Włoch~~ Teresa mieszkująca trafiła na wyjazd zander-
 mow niemieckich na kobiety, sprzedające róż-
 ne produkty (ser, cream stoning, masło itp.). Tak się
 złożyło, że bezpośrednio koto niej zander-
 kopat leżąca, pokrywawiona kobietę i Teresa
 odruchowo usiłowała ostonić katowang, ze
 co została b. ciężko pobita i pokopana
~~po nerkach i całym ciele.~~ Pny-
 placiła to ciężkim stanem zdrowia i bó-
 lemi przez cały okres Powstania, ~~do swe-
 go stanu do czego przed nikim nie przysu-
 wala się.~~ Miała ostatnie zadania w reyo-
 nie ul. Madelińskiego - Pułaskiej. Była w
 stopniu podporucznika. Kiedy wynikła ko-
 nieczność miejsca oddziałów Kadetami na
^{średniopole} ~~Starobelski~~ (2), pomimo słabego wyrenfania
 i ciężkiego stanu, poszła ~~z~~ ze swoim
 oddziałkiem. W kawałach jako d-ce grupy
 sła na koniec i nie myślała warunków
 i trudów ostatniego swego zadania bojowego
 Główna w kawałach. <sup>(na rękę miała złoty bransolet z przynależnym
 i turkusami i po tym znaku się pocięła podu-
 kowano, ale nie odnalaziono. Był to przedmiot
 od 2014 lata)</sup>
 Teresa Swiklanka żołnierz Armii
 Krajowej, ps. "Wera" została pośmiertnie
 odznaczona Krzyżem Orderu Virtuti
 Militari V kl.

Relacja zefi Swickli (zony najstarszego brata Teresy Alicji) w ostatnim dniu przed ewakuacja oddzialow AK z Mokotowa do srodumiescia Teresa zostala znaleziona na placu ulicy Lubelskiej przy wstapieniu niemieckiego tym rano bronia. W te dniach przyjezdza do niemieckie brata (Alicji) na eladalinickiego. Nastepnego dnia nastapila ewakuacja Mokotowa. Ewakuacja te wstraszajaco opisywala Elzbieta Ostrowska w ksiazce pt "W alejach spaceruja "Sygny" niepau-wnie". Teresy nie zdolano ratynac, mniata ise. W kamatach starano sie ja podnynowac, ciagnac, ale nie powalata, mowiac, ze daje sobie radę. Sita czeru to welniej, zostawata czeru dalej... i zostata tam na zawsze.



Relacja Leopolda Świkli, brata Teresy. Brat Teresy był inspektorem AK okręgu tuchyńskiego w "Adam" Wypychał z Warmawy 1942 do Łucka; wrócił z Magadanu 1950 r. Szeregów nie ma.

Teresa Świkla - córka Aleksandra i Weroniki z Lobanowich urodziła się w czerwcu 1917 roku w Pskowie. Ojciec pracował na kolei. Najstarsze siostry Teresy pracowały i mieszkały w Petersburgu z bratem, który tam studiował. Na początku 1918 roku najstarszy brat wyjechał do Warszawy, a w końcu 1918 roku wynajął duże mieszkanie dla całej rodziny w Wilnie. W grudniu 1918 roku wszyscy, prócz ojca, wyjechali do Polski i zamieszkali w Wilnie. Wkrótce w domu pozostały same kobiety i dzieci, ponieważ bracie i niezmiernie siostry wstąpiły jako ochotnicy do wojska. Był to bardzo trudny dla rodziny okres. W 1919 r. wyjechał z Rosji ojciec. Był bardzo zmęczony i chory, ~~stał~~ gdyż na granicy został ^{połknięty} ~~przepracowany~~ z oszczędzającymi, które przez wiele lat gromadził dla ciężkiej rodziny. W 1920 r. rodzice otrzymali wiadomość o tym, że ^{13-letni} syn, Piotr Świkla, poległ na polu walki w czasie podziabki blisko polsko-sowieckiej granicy. Wkrótce zmarł ojciec. Dużego wysiłku ze strony matki i starszego rodzeństwa wymagało wyżeknięcie się w nowym środowisku i w nowych warunkach.

Do ukoniecznienia szkoły podstawowej (pożyczkowo w powiecie omińskim potem w Kolonii Wileńskiej koło Wilna) Teresa uczęszczała do prywatnego gimnazjum w Wilnie, następnie z matką wyjechała do najstarszego brata do Warszawy, ~~gdzie~~ ^{w 1938 roku} ukończyła gimnazjum [!] Smichowskiej, gdzie dyrektorką była wtedy p. Dembowska. Po zdaniu matury rozpoczęła w tymże 1938 r. studia na UW na

Str 131

wersa 17-ty

5/1/12

Brat myli się.

16 grudnia 1940r Teresa zostaje wysłana do Wilna.

Wraca 25 stycznia 1944r

jest mel org chr 63 gen St Romeckiego

I/1/13

wydziale geologii. Po ukończeniu I-go roku studiów i pierwszej praktyki powróciła do Warszawy. Wtedy właśnie rozpoczęła się wojna. Ponieważ Teresa w czasie nauki w szkole podstawowej należała do harcerstwa, a w czasie nauki w szkole średniej należała i działała w PWK, więc od początku wojny włączyła się do czynnej walki w obronie Warszawy w ramach dzieci i obywateli tej organizacji.

Po kampanii wrześniowej już w końcu 1939 roku nawiązała kontakty z organizacją. Wkrótce rozpoczęła pracę w służbie łączności konspiracyjnej ZWZ, następnie przez cały okres okupacji należała do służb podopieczekowanych V Dyw. Sztabu Głównego Komendy Głównej AK. Też same służby łączności wykonywały także zadania specjalne. Od początku 1942 r. pełniła służbę kierownika sztabu Komendy Głównej AK do Komendanta Wileńskiego Odcinka AK dostarczając dwukrotnie lub trzykrotnie ~~instrukcje~~ instrukcje, rozkazy i duże sumy pieniędzy dla Odcinka Wileńskiego AK.

Z uwagi na b. ^{ważne} cenne materiały i duże sumy pieniędzy oraz bardzo duże trudności przy przekroczeniu (miejscach) ówczesnej granicy niemiecko-sowieckiej, Teresa nie kontaktowała z dokumentów naszej komórki legalizacyjnej, lecz przekazywała granicę nielegalnie, wykonując.

to jak zadanie bojowe. Dopiero w drodze powrotnej
jechała pociągami na dokumenty sporządzone na
Chmielnej, wioząc ze sobą dobre relacje meldunki,
ewentualnie tylko listy mekasz (raport) o sytu-
acji w Okręgu Wileńskim AK.

Ponieważ przy wykonywaniu tych zadań były
wypadki i ciężkie straty w stacjach lięborskiej służby
kewierskiej, każde miejsce granicy było bardzo
starannie przygotowywane. Teresa korzystała
m. innymi z przygotowanej trasy kewierskiej w zi-
mie z 1942 na 1943 r. przez dawne Prusy Wschod-
nie. Po stronie sowieckiej oprócz liczących pa-
troli z psami, drutów kolczastych na wielu od-
cinkach itp. był jeszcze parokilometrowy przy-
graniczny pas, z którego ludność była wy-
siedlona i każdy nepotkany na tym pasie
był aresztowany, rewidowany, badany i jeśli to
nie był stały mieszkaniec tego rejonu, ginął
bez względu na to, czy zmeliorował przy nim
cecholwiek, czy nie. Teresa stała przez tę gra-
nicę w białym ubraniu narciarskim. ✱ To
zadanie zostało wykonane, chociaż powodzenie
okupno b. silnym mrożeniem głowy i długotwa-
tymi bólami przez wiele miesięcy.

Za wykonywanie zadań bojowych była
odznaczona Krzyżem Walecznych dwukrotnie. (W czasie
~~nowo~~ Powstania Warszawskiego zakopano ją w ogrodzie
przy ul. Madalińskiego. Po wojnie nie zostały odmeliorowane)

str 135 wiersz 12

11/15

Przypłaciła to ciężkim stanem zdrowia i bólami...
Brat Leopold nie wiedział, że w końcu powstania jeszcze
raz została skopana. (Relacja Alojzego i jego żony)

IT/16

Ostatni pseudonim Teresy ~~Wera~~ "Wera" (od imienia matki). Tuż

~~Bezpośrednio~~ (przed Powstaniem ~~Węgry~~ ^{na ul. Koszyka} ~~Węgry~~ ^{wej} ~~Węgry~~ ^{z auta ciężar} Teresa) niespodziewanie trafiła na wypad zandarmów niemieckich na kobiety, sprzedające różne produkty (ser, ciasto stonice, masło, itp.). Tak się stało, że bezpośrednio koto niej zandarm Kopat leżąca, pokrwawioną kobietę i Teresa odruchowo usiłowała ostonić katowaną, za co została b. ciężko pobita i pokopana ~~po karku~~ po nerkach i całym ciele. Pomyślała to ciężkim stanem zdrowia i bólem przez cały okres Powstania. ~~Do swego stanu do czego przed nikim nie przysłała się.~~ Miała ostatnie zadanie w rejonie ul. Madelińskiego - Pułaskiej. Była w stopniu podporucznika. Kiedy wynikła leonornomość miejsca oddziałów kadyetami na ~~Starobroce~~ ^{średniowiec} (z), pomimo skrajnego wyczerpania i ciężkiego stanu, poszła ~~z~~ ze swoim oddziałkiem. W kasytach jako d-ce grupy stała na koniu i nie wytrzymała warunków i trudów ostatniego swego zadania bojowego ~~zginęła~~ ^{na rękę miała złoty brzolety z brzoletkami i turkusami i po tym czasie się przedłu poddu- kowano, ale nie odnalaziono. Był to walka nie od zony brata} w kasytach.

Teresa Swiklanke, żołnierz Armii Krajowej, ps. "Wera" została pośmiertnie odznaczona Krzyżem Orderu Virtuti Militari V kl.

126 ^{12.1.17} ^{17.1.17}
Mnie się wydaje, że ten może opisany wypadek, zważywszy na
① Polacy zefi Swikli (syn najstarszego brata Teresy Alejnego)
w ostatnim dniu przed ewakuacją oddziałów AK
z Holutowa do środowiska Teresa została znów
skopana na placu ulicy kubińskiej przez wierzona mi-
mieckiego tym razem broniąc białe ducze.
Przywiązała się do nienamie brata (Alejnego) na chłoda-
lińskiego. Następnego dnia nastąpiła ewakuacja Holuto-
wa. (Ewakuację to wstrząsające opisy Elżbieta Ostrowska
w książce pt. "W alejach spacerują "Tygrysy" nie pamiętam - wzmianki
Teresy nie zrobiono ratynną, murata use.
w kanałach starano się ją podnymować, ciągnąć, ale
nie powalata, mówiąc, że daje sobie radę.
Sia czer to wulniej, zstawała czer dalej - -
i została tam na zawsze.

Przystęte Irene Berenowska - Tymen

Arysta M. Sulej 8 II 2006 r.

11.02.1754/WSK-412/071

LP

I/1/18

Teresa Świklanka

Córka Aleksandra i Weroniki z d. Łabanowskiej. Urodziła się w Pskowie 10 czerwca 1917 r. Jej ojciec był kolejarzem.

Uczennica Gimnazjum SS. Benedyktynek w Wilnie. W 1938 r. uzyskała maturę w Gimnazjum K. Malczewskiej w Warszawie i pojęła studia na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym UW.

Była instruktorką PWK. We wrześniu 1939 r. uczestniczyła w obronie Warszawy.

W czasie okupacji słuchaczka tajnej Wyższej Szkoły Higieny Psychiczej w Zagórzcu.

W konspiracji od października 1939 r. pod ps. Tereska, Wera, Weronika. Podczas okupacji mieszkała na Mokotowskiej. Jej mieszkanie było jednym z lokali konspiracyjnych Oddziału III (Operacyjnego) KG ZWZ-AK.

Początkowo jako łączniczka, a następnie kurierka komórki o krypt. „Dworzec Wschodni” Oddziału Łączności KG SZP-ZWZ-AK. Zgłosiła się ochotniczo jako kurierka do Wilna i była pierwszą, której udało się dotrzeć w listopadzie 1940 r. do komendy Okręgu Wileńskiego SZP-ZWZ na terenie okupacji sowieckiej.

Fakt ten odnotował gen. Stefan Rowecki „Grot” w meldunku organizacyjnym nr 63 do gen. Kazimierza Sosnkowskiego z 1 kwietnia 1941 r.: „... W styczniu 1941 r. wróciła wysłana do Wilna w listopadzie 1940 r. emisariuszka Teresa, która zaniósła tam moje rozkazy i przyniosła mi szczegółowy raport o sytuacji w tym okręgu, który przekazałem do Centrali meldunkiem 51 wysłanym 4.III.41 ...”.

Została za to odznaczona Krzyżem Walecznych rozkazem KG ZWZ L. 13/BP 22 stycznia 1941 r. (tym samym rozkazem Krzyże Walecznych zostały nadane także: śp. Elżbiecie Zamorskiej, Antoninie Płońskiej, Marii Trojanowskiej i Felicji Wolff).

Trasę do Wilna odbyła jeszcze kilkakrotnie. Celem jednej z tych wypraw było przewiezienie z Wilna jej szwagra ppłk. Kazimierza Bąbińskiego, który pod ps. „Krzysztof” miał objąć w Warszawie funkcję kierownika wydziału III-B w Oddziale Operacyjnym KG ZWZ-AK.

Podczas Powstania walczyła na Mokotowie. Zginęła w kanałach podczas próby przejścia do Śródmieścia.

Halina Zakrzewska „Beda” zamieściła piękne wspomnienie o niej w „Niepodległość będzie twoją nagrodą”: „...Nazajutrz rano pognałam do mieszkania „Tereski” na Mokotowską. „Tereska” już na mnie czekała. Skromnie ubrana, poważna, jakby skupiona wewnątrz, bardziej niż zazwyczaj dziewczyna w jej wieku, traktowała wszystko, co się dookoła niej działo, spokojnie i jakby z dystansem. Spoglądała na mnie uważnie z obojętnym wyrazem dużych stalowych oczu. Patrzyłam na nią z szacunkiem ...”.

Pośmiertnie odznaczona Virtuti Militari V klasy. Nadanie to zostało potwierdzone w Londynie 30 sierpnia 1965 r. z nr.k. 13148.

Została odznaczona także Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami.

Jej siostra Helena była pierwszą żoną ppłk. Kazimierza Bąbińskiego „Lubonia”, komendanta Okręgu Wołyńskiego AK.

Jej brat kpt. (następnie mjr) Leopold Świkła ps. „Adam”, inspektor Inspektoratu Łuck Armii Krajowej w okresie od 1942 r. do aresztowania przez sowietów w styczniu 1944 r. Współorganizator oddziałów AK na Wołyniu i 27 WDP AK. Miał bardzo duże zasługi przy organizacji obrony Przebraża. W styczniu 1944 r. mianowany przez ppłk. Kazimierza Bąbińskiego „Lubonia”, komendanta Okręgu Wołyńskiego AK dowódcą Zgrupowania „Osnowy”.

Aresztowany przez sowietów w styczniu 1944 r. wraz z całym sztabem Inspektoratu Łuck.

Źródła:

DW UdsKiOR, Dokumenty odznaczeniowo-awansowe Armii Krajowej, t. 1, s.; Spis VM Londyn ..., s.; Armia Krajowa w dokumentach ..., t. 1, s. 494; Słownik uczestniczek ..., s. 398-399; Fijałka M., 27 Wołyńska Dywizja Piechoty Armii Krajowej, s. 27, 53-56, 64, 61- 62, 69, 85, 121; Zakrzewska „Beda” H., Niepodległość będzie moją nagrodą, s. 34, 36, 48.

.....
Alojzy Świkła, ur. 02.07.1894 r. w Pskowie.

Student Wydziału Matematyki Uniwersytetu w Petersburgu i Instytutu Inżynierów Cywilnych w 1916 r., następnie w armii rosyjskiej na Kaukazie.

W styczniu 1919 r. uczestniczył w samoobronie Wilna i pracował w Dowództwie Wojsk Kolejowych Litwy.

Jesienią 1919 r. wstąpił na Wydział Sztuk Pięknych USB, którego dziekanem był wtedy Ferdynand Ruszczyk.

W 1920 r. wstąpił na Politechnikę Warszawską.

Od lipca 1920 r. do stycznia 1921 r. służył ochotniczo w WP.

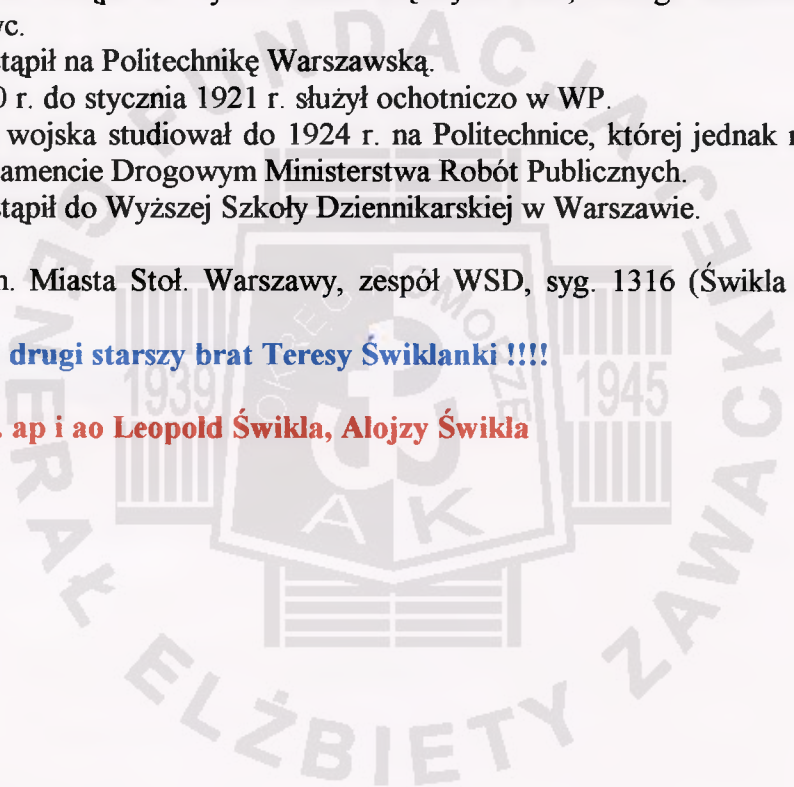
Po wyjściu z wojska studiował do 1924 r. na Politechnice, której jednak nie ukończył i pracował w Departamencie Drogowym Ministerstwa Robót Publicznych.

W 1929 r. wstąpił do Wyższej Szkoły Dziennikarskiej w Warszawie.

Źródło: Arch. Miasta Stoł. Warszawy, zespół WSD, sygn. 1316 (Świkła Alojzy 1929-1930).

To być może drugi starszy brat Teresy Świkłanki !!!!

CAW – zam. ap i ao Leopold Świkła, Alojzy Świkła



22 III
D.kr.
LP
got. 27 IX 07
1/1/20
(Kop. mp. F. Skw. / i D.w. / D.w.)
ŚWIKLA (ŚWIKLANKA) Teresa (1917-1944), instruktorka PWK, we wrześniu 1939 czynna w obronie Warszawy, od jesieni 1939 jako „Terenia”. „Weronika”, „Wera” w Kancelarii Głównej DG SZP, potem KG ZWZ, od 1940 łączniczka, potem kurierka do Wilna Oddziału Łączności Konspiracyjnej V „K” KG ZWZ-AK; poległa w Powstaniu

Teresa Świkla (Świklanka) urodziła się 10 VI 1917 w rosyjskim Pskowie w wielodzietnej rodzinie kolejarza Aleksandra Świkli i Weroniki z d. Łabanowskiej. W grudniu 1918 rodzina przeniosła się do Wilna, gdzie Teresa uczęszczała do gimnazjum ss. Benedyktynek. W latach 20-tych zmarł jej ojciec. W 1936 przeprowadziła się wraz z matką do Warszawy, do brata Alojzego. Kontynuowała naukę w Gimnazjum im. Narcyzy Zmichowskiej, należąc tam do ZHP oraz PWK. Po zdaniu matury w 1938 podjęła studia na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym UW. Nadal uczestniczyła w pracach PWK, gdzie uzyskała stopień instruktorki.

Po wybuchu wojny uczestniczyła w Pogotowiu Społecznym PWK w obronie Warszawy. Już 3 X 1939 została zaprzysiężona do SZP, gdzie jako „Tereska” (potem także „Wera”, „Weronika”) kierowała zawiązkiem Kancelarii Głównej Dowództwa Głównego. W 1940 przeniesiona do Oddziału Łączności Konspiracyjnej V „K” KG ZWZ-AK, zorganizowanego i dowodzonego przez Janinę Karasiównę ps. „Bronka”, z którą bezpośrednio współpracowała. Początkowo łączniczka, następnie kurierka i emisariuszka komórki „Patrycja”, (kolejne krypt. „Watra”, „Ogródki Działkowe”, „Dworzec Wschodni”). W grudniu 1940 zgłosiła się ochotniczo jako kurierka do Wilna i jako pierwszej udało się jej nawiązać łączność KG z Komendą Okręgu Wileńskiego ZWZ. Fakt ten odnotował gen. S. Rowecki „Grot” w meldunku organizacyjnym nr 63 do gen. K. Sosnkowskiego z 1 IV 1941, w którym czytamy: „W styczniu 1941 r. wróciła wysłana do Wilna w listopadzie 1940 r. emisariuszka Teresa, która zaniósła tam moje rozkazy i przyniosła mi szczegółowy raport o sytuacji w tym okręgu.”. Oprócz zadań kurierskich na trasie Warszawa-Wilno-Warszawa do jej obowiązków należało szkolenie kurierów oraz podejmowanie ich po powrocie z trasy do Wilna. Trudną trasę na Białystok i Wilno pokonywała jeszcze kilkakrotnie, przynosząc dla Komendy Okręgu w Wilnie rozkazy, instrukcje, a także duże sumy pieniędzy. Celem jednej z wypraw był przerzut z Wilna do Warszawy jej szwagra, ppłk. Kazimierza Bąbińskiego, ps. „Krzysztof”, który miał objąć funkcję kierownika wydziału III-B w Oddziale Operacyjnym KG ZWZ-AK. Mieszkanie Teresy przy ul. Mokotowskiej było jednym z lokali konspiracyjnych Oddziału III Operacyjnego KG ZWZ-AK. Po aresztowaniu Ludmiły

I/1/21
Dw.

zobacz z starobą konspiracyjną

Gorzakow została także gospodynią kwatery konspiracyjnej przy ul. Wspólnej 9. W czasie okupacji kontynuowała naukę będąc słuchaczką tajnej Wyższej Szkoły Higieny Psychiczej w podwarszawskim Zagórze.

Wybuch Powstania Warszawskiego zastał ją na stanowisku służbowym przy ul. Chocimskiej. Zatrzymana przez Niemców i przesłuchiwana na Szucha, została brutalnie pobita. Zwolniona, przedostała się na Mokotów. Walczyła w rejonie ul. Puławskiej. Osłabiona po ponownym dotkliwym pobiciu przez niemieckiego żołnierza, zdecydowała się jednak ewakuować ze swoim oddziałem do Śródmieścia. Zginęła w kanałach 26 IX 1944. Ciała nie odnaleziono. H. Zakrzewska tak ją wspomina: *"Tereska (...) skromnie ubrana, poważna, jakby skupiona wewnątrz, bardziej niż zazwyczaj dziewczyna w jej wieku, traktowała wszystko, co się dookoła niej działo, spokojnie i jakby z dystansem"*.

Por. Teresa Swikła Rozkazem Dowódcy AK z 1 I 1945 została pośmiertnie odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari „za wyróżniające się męstwo w służbie bojowej w okresie konspiracji i Powstania Warszawskiego”. Nadanie zostało zweryfikowane przez Kapitułę Londyńską 30 VIII 1965 z nr. Krzyża 13148. Wcześniej była odznaczona dwukrotnie KW (1941) oraz Zł.KZzM (1944).

Bracia Teresy uczestniczyli w walkach niepodległościowych: Piotr (1902-1920), poległ w czasie wojny polsko-bolszewickiej; Alojzy (1894-?), w 1919 uczestnik samoobrony Wilna, od 1920 żołnierz WP, po I wojnie zamieszkał w Warszawie i pracował w Departamencie Drogowym Ministerstwa Robót Publicznych; Leopold, ps. "Adam", mjr, od 1942 komendant Insp. Łuck Okręgu Wołyń AK, był współorganizatorem 27 WDP AK i dowódcą Zgrupowania „Osnowy”; aresztowany przez ^{władze sowieckie} w styczniu 1944, zesłany do łagru, powrócił do Polski w 1956.

APAK, T. ~~3637~~ WSK (tam bardzo obszerne relacje siostrzenicy Ireny Tyman); APAK, T. 936/WSK (Dąb-Biernacka Z.); DW UdsKiOR, Dokumenty odznaczeniowo-awansowe Armii Krajowej; Ossolineum, Zbiory rkp. 1666/II, s. 147;

Armia Krajowa w dokumentach, Wrocław 1990, t. 2, s. 111; Fijałka M., *27 Wołyńska Dywizja Piechoty Armii Krajowej...*, passim ; Kowalska J., *Kobiety w biurze szyfrów*, WTK, nr 10/1979; *Łączniczki Okręgu Wilno-Nowogródek AK*, pod red. Malinowskiego L., Bydgoszcz 2001, s. 437 ; *Łączność, sabotaż, dywersja...*, passim ; Malinowski K., *Żołnierze walczącej Warszawy*, Warszawa 1983, s. 17, 19; Ney-Krwawicz, *Komenda...*, s. 31, 37, 154; *Słownik Polski walczącej na Kresach płn.-wsch. II RP*, Bydgoszcz 1995, s. 297; *Słownik uczestniczek...*, s. 398-399; *Służba Polek...*, cz. 2, s.

71-73 ; Wesołowski, *Order VM...*, s. 620 i ...; Zakrzewska H. ,, *Niepodległość będzie moją nagrodą...*, s. 34, 36, 48.



I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora.

- Zaświadczenie weryfikacyjne, domdyn, 30. sierpnia 1965.
Msp. Dnie kserokopie oryginału, jedna kserokopia odpisu.
K-3, s. 1-3.



zob. do p. 16/2002

1/2/1

przejechał p. Kierke Hande
rozpisany z Ossol.

ale jest tablica w Arch. SZ



KOŁO BYŁYCH ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ
POLISH HOME ARMY EX-SERVICEMEN ASSOCIATION
42, EMPERORS GATE, LONDON, S.W.7

147

Londyn, 30. sierpnia 1965

2660/65

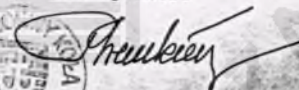
ZASWIADCZENIE WERYFIKACYJNE

S.p. Łączniczka Teresa SWIKLANKA.
Pseudonim: "Wera"
Przydział: Oddz. VK. Kom. Gł. Armii Krajowej.

Za wyróżniające się męstwo w służbie bojowej w okresie
konspiracji i Powstania Warszawskiego, odznaczona została
pośmiertnie w dn. 1. I. 1945 r. przez Dowódcę Armii Krajowej:

Orderem Wojennym "VIRTUTI MILITARI" Kl. V-ej.

Za zgodność


P. Kraczkiewicz.

AKps 1666/II

S. 147

Zbiory Biblioteczne Ossolinum

I/2/2

KOŁO BYŁYCH ŻOŁNIERZY ARMII KRAJOWEJ
POLISH HOME ARMY EX-SERVICEMEN ASSOCIATION
42, EMPERORS GATE, LONDON, S.W.7

147

Londyn, 30. sierpnia 1965

ZASWIADCZENIE WERYFIKACYJNE.

S.p. Łączniczka Teresa ŚWIKLANKA.
Pseudonim: "Wera"
Przydział: Oddz. VK. Kom. Gł. Armii Krajowej.

Za wyróżniające się męstwo w służbie bojowej w okresie konspiracji i Powstania Warszawskiego, odznaczona została pośmiertnie w dn. 1. I. 1945 r. przez Dowódcę Armii Krajowej:

Orderem Wojennym "VIRTUTI MILITARI" Kl. V-ej.

Za zgodność



Kraczkiewicz
Kraczkiewicz.



I/2/3

Londyn, 30.sierpnia 1965r.

L. dr. 266/65

ZASWIADCZENIE WERYFIKACYJNE

S.p. Ząbczniczka Teresa SWIKLANKA.
Pseudonim: "Wera"
Przydział: Oddz.VK.Kom.Gł.Armi Krajowej.

Za wyróżniające się męstwo w służbie bojowej w okresie konspiracji i Powstania Warszawskiego, odznaczona została pośmiertnie w dn.1.I.1945r.przez Dowódcę Armii Krajowej:

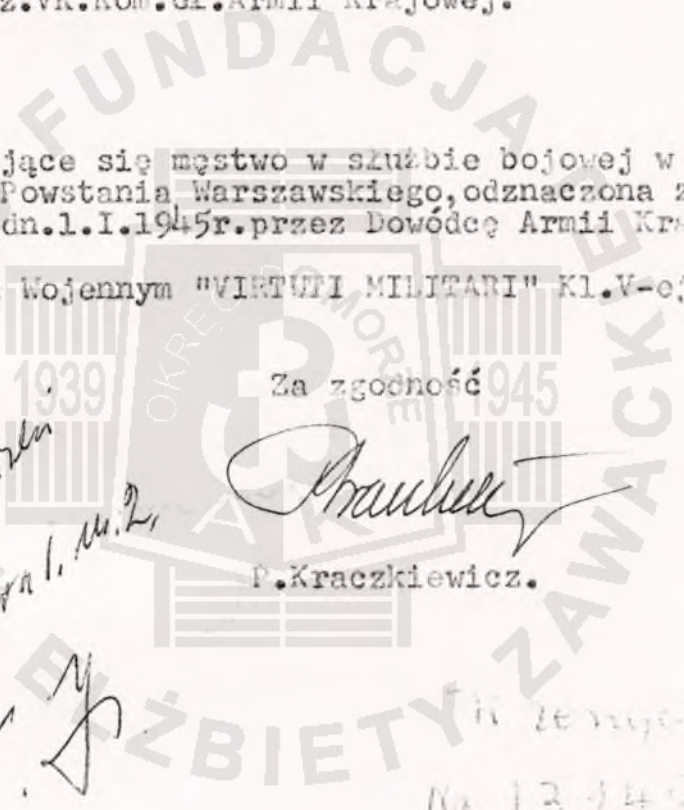
Orderem Wojennym "VIRTUTI MILITARI" Kl.V-ej.

Za zgodność 1945

[Signature]

P.Kraczkiewicz.

*wystawca i w
wiersz. K. Babinicki
m. Pracewskiego 1, m.2,
26.9.65.*



№ 13148

K.



Przystąpiło SPP Londyn do EZ 17 V 2000
1.02.141/2000

II. Materiały uzupełniające relację:

- Napis z broszury wydanej w r. 1993 (...) "Podoleńszczyzna 242-AN Koczno(-)"
pupłata J. Tymian, 28. I. 02. Rkp. ksero. k. 1, s. 1-2.
- Relacje kpt Leopolda Świkli, Wyjaśnienia, Uzupełnienia...
Rkp. oryg / kserokopie. k. 6, s. 3-8
- Informacja o działalności Teresy Świklańskiej w SZP-242-AN
oprł. puer. i. Steckiencis, pułkowni puer J. Tymian, 28. I. 02. Rkp.
ksero. k. 2, s. 9-11
- Dwa listy w sprawie Teresy Świkli (4. X. 1962; 28. II. 64). Rkp. ksero,
pułkowni puer J. Tymian. k. 2, s. 12-15.
- Kserokopia 279 strony słownika (b. danych) - aut. dot. Świkli Teresy.
Msp. k. 1, s. 16-17.
- Biogram Świklańskiej Teresy - oryginalny wycinek z drukie z wstępu
(b. danych). k. 1, s. 18.



Wypis z broszury wydanej w 1993 r.
tytuł nieokreślony (30 str.).
pt. "Podobnie LwZ - AK Korus.
Inspektorat E"

str. 9; 10

w raporcie "Kalin" nr 63 (Kmt Inspektoratu C na okr. Włus) do innych składz w 1941 r. pisze:
"Emisariuska "Teresa" nie mogła przedostać się do Warszawy drogą, którą myślała do Włus, została zatrzymana do Korus z poleceniem Smyka przerwania przez nią granic Litwy. Na Suwałki. Przerzutem tym kierował sz. sot. Podobnie "Kmt".

Pierwsza próba niemiecka, dwie śnieg, specjalnie pilnowane dwie zone pograniczne. "Teresa" powróciła do Włus, z biurojści z Korus, szery prezydent i aktualnych pieczęci. Po około 10-ciu dniach powróciła do Korus już rozpracowana w komplety dokumentów. Tu też została odponiednio ubrana na mroz

i wyjazd stoczni. W strefach
 pogranicznych przerut przepra-
 wiali - ob. Julian Kom,
 a dalej specjalnie umozliwiona do
 tego, przybyła z Dukrat, sześć-
 diesięcioletnia - letnia Teresa
 Louwa (ob. Krzyżem Wirtuti
 Militari za POW). Przerut
 udat się.

Z/2 Hecclienis

Relacje kpt Leopolda Świkli
brata Teresy

11/3

Wyjaśnienie do listu ptk M. Babinńskiego do Leopolda Świkli brata Teresy (której wrócił z zestania po 12 latach od śmierci siostry Teresy.)

ptk K. Babinński niedział dość długo w więzieniu PRL dlatego list jest z dnia 16. XII 1960r.

List potwierdza, że Teresa zstata przed Powstaniem pobita i że zginęła w kanale. Ptk M. Babinński nie przypuszczał że Teresa drugi raz zstata pobita.

Z treści listu wynika, że śmierć nastąpiła wskutek pierwszego pobicia, co jest nieprawdą.

Stefan Babinński (brat Maksimera ptk Babinńskiego) mieszkał razem z rodziną Alojzego na Nadalinieckiego 69
Odwiedzałam Wuję w 1946r i później

Uzupetnieni do ^{spisy} brat. Teresy Switki = HK 134

Przy porządkowaniu dawnej korespondencji i palenia ^{niektórych} niepotrzebnych sfragatów, notatek i listów natrafili na jeden listów dotyczących sześcioletniej mojej siostry, Teresy. Niżej podaję treści lub wyrygi z tych listów. Może to być uzupełnieniem do wspomnianego dawnego wyrytu i b. niepełnej relacji o działalności Teresy Switki w Arcei Krajowej.

- 1) Z listu z dnia 16. III. 1960 r. pika Kazimiera Babiniskiego do mnie wynika, że w czasie wykurczenia potnych zedzi Oddz V K9 w okresie "Pogotwie" przy Teresie wybuch powstania wartat je na ul. Chwocinuskiej, syble, oprowadzaniu przez zasławusowa-nych ^{niektórych} w tym czasie, którzy w tym czasie byli ulicą lub byli w tym rejonie Chwocinuskim i oprowadzanie do pobliskiego gestapo w alii Brucha, gdzie syble rewidowano i badano zatrzymanych. W czasie przesłuchania obok Teresy palnyj ratody chue weryj Niemiec recrat je sic, a Teresa usza je za niej, ze co zostala bi. cizna Sliopczewa, co spowodowalo omdlenie i Krowotek. Po przesłuchaniu i dotata przedtacie sie do oddzielenia ^{niektórych} w Katorze. Po paru dniach walki przyja z patrolem do brata pika Babiniskiego, Stefana, który mieszkał przy ul. Madaliniskiej ^{nr 69}. Ten wari byla e. Chora, ushi wita sie z d-eg patrolu, ze ~~at~~ ~~t~~ ~~2~~ ~~2~~ ze 3 dni patrol przyjdzie po niej. Po trzech dniach odszła z patrolem do oddzielenia Pawstaierego walczyego w rej. ul. Pitaskiej, chociaż starano sie je zatrzymac ze względu na stan fizyczny. Po koniec walki na Miliotowne w czasie przechodzenia oddzielenia Katorze do Srodumiescia dla dolnej walki — zginęła. Była zbyt osłabiona i wyerowana.

W 1945 r. opracowanie i pro-
wadite roboty przykrycia ru-
chlicami w Kamecinie, w Opolu,
w Żyrardowie (do końca 1952 r.)
z Związku Tow. Dział. i Pre-
wutorion Działających w Krolewie,
Źródło: "Kierunki 1939-1945" s. 562

Miasto Steklimierz, harcmistrzowi
Komendanta Chor. Mleczki, podchor-
ążnicy w Komendzie Poprzecznej
Harcerki (kwatera w Żyrardowie)
Kwatera w Dómu Dzieci w Kon-
stancji, potem w Rycicach, po Pow-
staniu na Opalenicy.

Źródło: "Harcerki 1939-1945" s. 206

Fotografie:
1) ze zbiorów rodzimych
2) Konstancja "Willa Piaski"
Źródło: "Harcerki 1939-1945" - po
str. 813 (s. 10 w zbiorze ilustracji.)

Dobre informacje o Małgosi
Steklimier (nie żyjącej) przedstawił
Władysław Steklimierz (syn Strycy
Brot) w porozumieniu z in-
nymi członkami rodziny.
Steklimiers

Przyjmuje p. Imię 28.02.1942
2
19
KURCZAK
Mielniczek
Ossolimecki

Informacja
O działalności Teresy Siołkiewic
W SZP - ZWZ - AK

W tomie 1. "Życia" Armia Krajowa
w dokumenciech " (Ossolimecki,
1990) na stronach 457-463 (20)
jest zamieszczony tekst meldunku
nr 51 gen. Stefana Roweckiego do
gen. Sosnkowskiego. Meldunek ten
dotyczył sprawy organizacyjnego
ZWZ w Wilnie, zawierając przede-
kwestionowane informacje o sytu-
acji na Komisariacie i Szwaj-
carskim oraz losów ppłk. Adama
na Oficerów, wystanego w Oko-
cie objętych meldunkiem, do
Okresu Wotopodobnego.

Meldunek nr 51 rozpoczyna
się informacją następującą, że
Zbawczy w dniu report gwałot
się na materiale emisji gen.
Roweckiego, który napisał [z Wilna]
nr 15.12.1940 r., a powstał [z Wilna]
25.01.1941 r.

W meldunku organizacyjnym
gen. Roweckiego nr 63 z 1.04.1941,
zawierająca zeznania m. in. nastę-
pująca informacja: " W styczniu

1941 r. wrocila nystawo do NK-
 ma w listopadzie 1940 r. emisa-
 niarka Teresa, która zawiasta
 teiu moje rozlary i tymnosta
 mi sekretowny raport o sytu-
 acji w tyu Szspu, który me-
 koisteu do czecholi meldun-
 kieu w 51 nystawym 4.03.41"
~~Emisariuszka, była Teresa Szp-~~
~~klanka (AK w dok. t.1 s. 494)~~
 Emisariuszka była, tof podawo
 w napisu red. 9 no tej samej
 s. 494, Teresa Szklanka.

Z informacj zawartych w dziele
 Marka Ney-Kimowicza (Komenda
 Główna Armii Krajowej 1939-1945)
 w-wo 1920, "Fax",
 wynika, że Teresa Szklanka
 "Tereusa" w okresie SZP kiero-
 wała zarządzeniem Kancelarii
 Głównej Dowództwa Głównego
 (S. 31, 37) a później promagata
 Jacek Karasiewicz - "Bronce"
 w monachium mee
 niuż Dabak, tycuosi no kraj
 (Kryponim "Pachycio"), w 1940 r.
 nastąpiła reorganizacja tej do-
 mości (sisa)fonatorka mówna) Kauc-
 lonie i Bluno Szyfrowi Krajowych,
 jako komórek Wydziału tycuosi
 Konspiracyjnej (VK) w, Oddziale V
 Dowództwa Łycuosi (s. 149, 151)

Wobec braku danych informo-
 wnych "Terezi" w KG ZNZ-AK
 jednak trudno było moro m-
 Afurscy nie konyktuoscog
 douych zdatkorych, o kórej
 wspomina sam autor.
 Sz prawie ślody, wberupce
 no to że "Tereusa" mijsz emisa
 niarsa KG no tronie do Nilua
 wykonano niejednostobnie.

Nadali do Szpawu
Moni Ateckimor (1)

1939
 2000 do
 TAPAK
 do terdu

Mania Steckimor zw. w 1905 r.
 w Nilui. Do kancerbra wofytko
 w 1917 r. w Finlandii, profura
 zdato w 1925 r. w Nilui, Szede.
 z zobrau kufonij oblyta no
 zbudwytca Stefana Batoro, i
 mapisteniem wyzskota w 1930 r.
 w l. 1935-1940 była komendant-
 kę Chongoni. Wskutek wydaneu
 wojennych opuszcio Niluo i od-
 masnio 1940 r. obyte kiezemur
 tzo olomu deicko - prawenformu
 i Ploster" w kuztenciu, Kolo-
 zate do komendy Popoboni
 Florcek w czoni wojny (od
 1941 r. duet tycuosi, od 1942 r.
 duet szolauis starzycu)

Dotk. MK Bogdan, skier.
do Kpt. Leopolda Sibi
Brate Tereny

zet. do p. 121/2002

II/12B240

Warszawa 11.X 1962

Wojciechu Lecku! 29. IX skończyłem pomysłem. Wierzę, że
Ciechwinu i od tego dnia jestem w gościnie u bratani. Do-
siąd odjeżdżam pociągami Płoty - Czachowskiego, sprządam. Nim przeje-
dzim na przyjacielskiej ulicy, list od Ciebie otrzymałem i um-
wiam być odpowiedni. W trakcie rozmowy wspominałem o Tesi
("Wiece"), która na Berlin dojechała i wysoko jako pomocnicę
"Bronki" u pani Karanowskiej, siostry i sżanowanego. Wspominał, że Tisia już
3. X 1939 r. stanęła do pracy w Kom. Gł. A.K. i wierze dotrwała do
do swojej siostry w 1944 r. Wie o tym, że była Twoją siostrą.
W Warszawie będę jeszcze do 6. X pewnie jadę do Wrocławia -
na "daleką przyjacielską komunię" do Wrocławia mieszka trochę
Piotrek, z niektórymi się zobaczę. Jadę do przyjacieli, nie

kromy go pamistese - starego pistaku - myra Adesia Jarosin-
 kiego. ~ Wzrostowa i bieram pars ksiazek, wiec widk 3 tomu
 dzieła „~~Wzrostowa~~ Polska Sity abo we zachodzie” a II tomie inwazyj,
 ktore mi piszesz z kandydym ptk Pfeiffer. Niedavno pisel do
^{komunist} ~~mu~~ ptk Dypl. Louwenski ~~mu~~ ~~komunist~~, Komunistyjas mi ze ukwiny
 swoja pras o SPP legu Kampaini urozniwia jak Cijsi kiedy
 pisalem, czy mekriam puzo Was opnacowany - doszed do rok Lou-
 ewskiego ke biroschawim bds kilka dni, boerom przy powro-
 cie do Izreciaka zatorymam sie pars dni w Poznaniu. A diama
 bds a II dechadnie pzdrowim, qolybzi wiec chci - napisz do
 mi nie pars stow. Jak zdrowi Tuzij iony i jak sie miewa po
 urlopie mala Tesia? Lesyłam serd-powdr i siaska Cis Skazik

Koperta VM
Świątkowka

zł. do p. 121/2002

B270

Przyjęte
J. Tymen

Kochany Kolego!

Przejdź do pana w następujących sprawach:

1. Ponieważ będąc pan (tak jakże) przeczytał referat rucianowski, lub składał je osobiscie p. M. Lubianowski - używając prasa o rucianowski i odemure. - Nie mogę tego używać bezpośrednio, gdyż nie znam jego adresu, a chciałbym żeby prociwi wredniał, że tu, panie, teny o nim.
2. Odbywa się w Jul. Zbawidare (u centrali) prowadzenie mojej ewidencji odzimecypyl w czasie kompromisji u RK. W dniu 2.X.44 została odznaczona 210 tyś Krujan z M. Terenów. Wnoszek był wystawiony przez O. D. nabele KQ, ale była ona w tym czasie na Mokotowie (a właściwie - górze w kanstoc między Srodawroscem i Mokotowem). Nie mieliśmy wtedy jej' personalnych danych. Jeżeli by je pamiętał Pan, to proszę o możliwie szybkie podanie na moją adres: jej daty urodzenia, numeru rodziców, numeru urodzenia
3. W związku z powyższymi wyjątkami i ewidencją urodzenia - wybitne zażalenie jest wotygi: Mema kto przypomniał wai tyś spraw z zaimieniem tamtych Krujan i Krujan. Występuje czasami 100. Sturmew - Rydles - Zegota, ale nie ma danych, aby właściwie sea przedstawić. Dlatego konwencje jest, aby Lubian, lub ktoś inny innego epowarunowy przyjechał do Warszawy, został wita listy odznaczony bezpośrednio pan KQ.

komendy Okręgu) - lub odznaczonyjemu kwatermistrzowi Okręgu w ramach "limitów", atajmami od komendanta Głównego. Tych limitów wotymczasnie artet wie zia. -
 more je zaprezentowane tylko wotymczasny komendant Okręgu.
 Prose mu przyznawac, ze limity dla Okręgu za kw. 41-44 wynosi przecietnie 30. um 3100 Kw. i odpowiadajaca powierzchnia Kieruj zastugi z miedzi (niektore Okręgi podaly 50 DM). -

Bardzo przeprasam, ze Pan fotografuje w tej sprawie, ale kimuzi more byc blizsze trocha o namysle ochotestwa kolegiu i podkomendnym; fedi are nam, - ktoraomyj nie przywali wlamtyl ciessal do walki o niepodleglosc.

Mysle, ze tak samo ciuje labon - Podkreklam pedash, ze spuesz wyfflaagij dobiega konca i ze tytkes natychmiansce dostawac zatkony wDlynubul wstach, more dae rezultat.

zawie scidecno porochowean i usotkai

Blub trachy.

Waraw
 28.11.64

Przebieg życia i działalności Świkły
Tymon - Baranowski

V/16

- R. Korab-Żebryk, *Operacja wileńska* AK W-wa 1985
E. Banasikowski, *Na zew Ziemi Wileńskiej*, Paris 1988
W. Wołkowicz, *Szlakiem 9 Oszmiańskiej Brygady Armii Krajowej*, Wileński Przekaz 1994, nr 27
Tenże, *Życiorys „Małego” d-cy 9 Brygady Oszmiańskiej. Kalendarium działań 9 Brygady Oszmiańskiej. Wykaz żołnierzy 9 Brygady Oszmiańskiej. List kpt. „Gracza” ostatniego d-cy 9 Brygady Oszmiańskiej*, Wileński Przekaz 1994, nr 28
Walerian Waldemar Wołkowicz

ŚWIKŁA TERESA

(1917—1944), pseud. „Terenia”, „Weronika”, „Wera”

Córka Aleksandra, kolejarza z Pskowa i Weroniki z Łobanowskich urodziła się 17 czerwca 1917 w Pskowie.

W grudniu 1918 jej rodzina **przenosi się do Wilna**, a w 1936 Teresa wraz z matką przeprowadza się do Warszawy. Tu kończy w 1938 Gimnazjum im. Narcyzy Żmichowskiej i rozpoczyna studia na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego.

Przeszkolona na Uniwersytecie w ramach Przynależności Wojskowej Kobiet czynnie uczestniczy w obronie Warszawy we wrześniu 1939.

Wkrótce po zakończeniu kampanii wrześniowej rozpoczyna służbę w → SZP, kierując zawiązką Kancelarii Głównej Dowództwa Głównego. Później pomaga → Janinie Karasiównie („Bronka”) w **prowadzeniu Działu Łączności na kraj** („Patrycja”).

Po przekształceniu SZP na → ZWZ Ś. **pracuje w komórkach łączności KG**.

15 grudnia 1940 zostaje wysłana jako emisariusz KG ZWZ do Wilna z rozkazami gen. Roweckiego. Do

Warszawy powraca 25 stycznia 1941. Na podstawie szczegółowej jej informacji o sytuacji w Okręgu Wileńskim zostaje opracowany w KG ZWZ raport dla gen. Sosnkowskiego, przekazany do Londynu 4 marca 1941 w meldunku nr 51 gen. Roweckiego.

Zadanie kurierskie na trasie Warszawa-Wilno-Warszawa wykonuje także zimą 1942/1943, docierając do celu przez Prusy Wschodnie. Prawdopodobnie w Wilnie była jeszcze jeden raz, ale na temat tej misji brak informacji.

Granicę niemiecko-radziecką przekracza pieszo, **przenosząc do Wilna rozkazy, instrukcje i wielkie sumy pieniężne dla Komendy Okręgu. Z Wilna zabiera meldunki i inne materiały.**

Tuż przed wybuchem Powstania Warszawskiego, po interwencji w obronie kobiety napastowanej **przez żandarma niemieckiego, została przez niego tak pobita**, że z trudem dowłókła się do mieszkania w domu przy ul. Madalińskiego, w którym mieszkała z bratem Alojzym.

W czasie powstania została **ponownie pobita przez żołnierza niemieckiego**, gdy wystąpiła w obronie dziecka maltretowanego przez niego.

Oslabiona, nie ulega namowom brata i decyduje się ewakuować się ze swoim oddziałem kanałami z Mokotowa do Śródmieścia. Nie wytrzymuje jednak trudów tej wędrówki i **ginie w czasie przemarszu w dniu 26 września 1944** (przejście ppłk. Józefa Rokickiego („Karol”) z częścią sztabu do Śródmieścia).

Z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, że NN z kancelarii sztabowej, której ciało znalazła w kanale Elżbieta Ostrowska („Ela”), autorka książki w *Alejach spacerują*

verte

2/17

„tygrysy”. W-wa 1973, PIW, było
ciałem Teresy Świklanki.

„Terenia” posiadała stopień ppor.
AK. Była dwukrotnie odznaczona
Krzyżem Walecznych i pośmiertnie
Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti
Militari.

Armia Krajowa w dokumentach t. 1,
s. 457—463, 494, Wrocław 1990

M. Ney Krwawicz: *Komenda Główna
Armii Krajowej 1939—1945*, W-wa
1990

*Relacje rodziny zebrane przez Irenę
Baranowską-Tyman (Siostrzenicę S)*
Stanisław Steckiewicz



Wpłynęło dnia 10.10
Ldż. 3371 WSK 1001

11/18

ŚWIKLANKA TERESA, „Teresa”, „Wera”, „Weronika” (10 VI 1917–27 IX 1944), ur. w Pskowie. c. Aleksandra, kolejarza, i Weroniki z Łabanowskich; uczennica gimn. ss. benedyktynek w Wilnie, w 1938 uzyskała maturę w gimn. K. Małczewskiej w Warszawie, następnie studentka Wydz. Matematyczno-Przyrodniczego na Uniw. Warszawskim, instruktorka PWK; we wrześniu 1939 z ramienia PWK brała udział w obronie Warszawy; w czasie okupacji słuchaczka tajnej Wyższej Szkoły Higieny Psychiczej w Zagórzcu, w konsp. od października 1939, początkowo łączniczka, następnie kurierka i emisariuszka komórki o krypt. „Dworzec Wschodni” Oddz. Łączności Konsp. KG SZP-ZWZ-AK, współpracowała również bezpośrednio z szefem tego oddziału Janiną Karasiówną „Bronką”, zgłosiła się ochotniczo jako kurierka do Wilna i była pierwszą, której udało się dotrzeć do komendanta Okręgu Wileńskiego pik. A. Krzyżanowskiego „Wilka”, za co 22 I 1941 została odznaczona Krzyżem Walecznych, trasę do Wilna odbyła kilkakrotnie; w Powstaniu Warszawskim zatrzymana przez Niemców na ul. Chocimskiej, badana na Szucha, zwolniona, przedostała się na Mokotów, brała udział w walkach w rejonie ul. Puławskiej,

zginęła w kanałach podczas próby przejścia do Śródmieścia; pośm. odzn. Orderem Virtuti Militari, po raz drugi Krzyżem Walecznych oraz Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, awansowana do stopnia por.

11; 12, wykaz odznaczeń VM. poz. 72; 67; 122, nr alb. 58788; 123. sygn. III/21/12; 228. t. I, s. 494, t. IV, s. 11; 982, 1079; 1212. s. 46. przyp. 20. s. 64, 65; 1216; rel.: Janiny Bredel, Aleksandry Pliszczynskiej, Leopolda Świkła (brata).

IV. Korespondencja:

- 9. X. 2001 - Dwa listy Jreny Tymen do Fundacji. Rkp. oryg. k. 2, s. 1-4.
- 4. XII. 2001 - list E. 2. do Jreny Tymen. Rkp. ksero. k. 1, s. 5.
- 7. I. 2002 - list J. Tymen do E. 2. Rkp. oryg. k. 1, s. 6.
- 15. I. 2002 - list J. Tymen do E. 2. Rkp. oryg. k. 1, s. 7.
- B. d. Korespondencja urocznika A. Rojewskiej do E. 2. Rkp. oryg. k. 1, s. 8



Jolene Tymen p. 240/2001
M-034 Stawiguda nr 152 9. X. Ul.

IV/11
do Kopyckiej
UM
T. Swikle

Droga Pani Anno!

Więsz się, że będzie jakieś ślad po
mojej ukochanej cioce.

Wierzę, że o niej materiały i w
kierunku pomyśleć się.

Z P. St. Kiatka rozmawiałam
o Teresie i prawdopodobnie datam
ellu zdjęci, a także rozwiadereni
nadanego orderu.

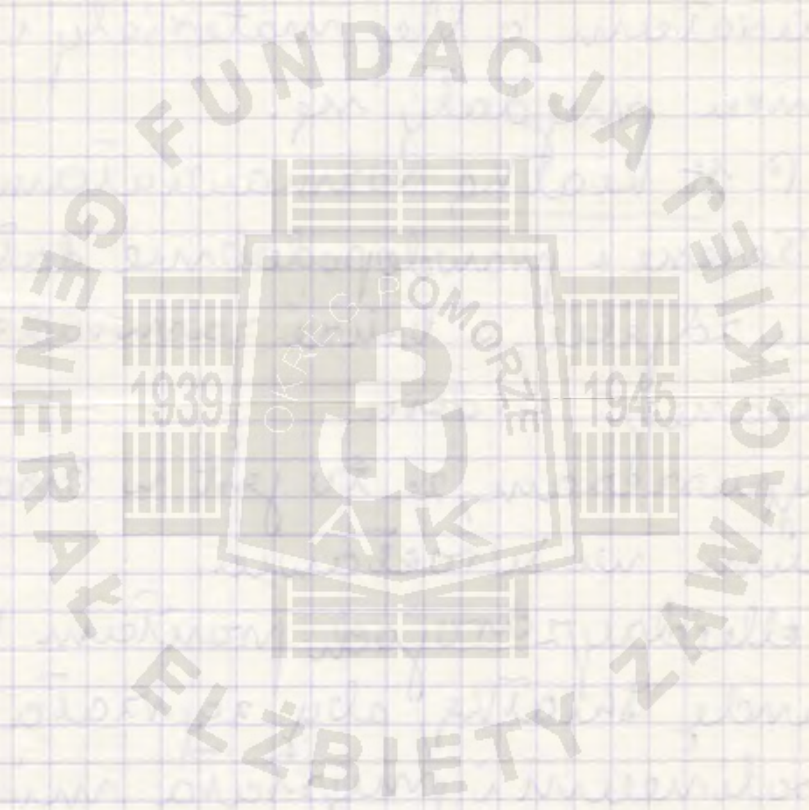
Przypuszczam, że to jest w Ossoli-
nem we Wrocławiu.

W elledrzydrojach praniem Pani
Wandy Kiatka, aby zajrzał do
Ossolinem i pomyślał mi odpis.
Jeżeli nie me otrzymałam.

Nawiazuję już także kontakty
z Panią w Olstynie.

Serdecznie Panią pozdrawiam
J. Tymen

IV/2



52N. POCIT.
 à 1,00 zł.
 ZAPRZYCHODZANA
 E.G.

Wpłynęło dnia 10. 10.
 Ldz 3341 KSk 1001

p. 240/2001.

Stawiguda 9. X. 01.

IV/3

Pani Anno!

W odpowiedzi na Pani list z dnia 5. X. 01
odwaznie przesyłam posiadane informacje
o Teresie Świątki, sławalera Orderu
"Virtuti Militari", a mianowicie jest
wzmianka o niej

1. w rocznikach str 437

2. W słowniku Polski Wal na Wresach P-W
tom I str 279.

3. Notatka w "Rozmaitosciach Wileńskich"
wydrukowanych kilka lat temu przez
prof. P. J. Malinowskiego, przesyłam je
wraz z uzupełnieniem:

a) o przyjeździe emisariuszki wyścanej
z Warszawy do Wilna i jej relacjach
po powrocie, był meldunek

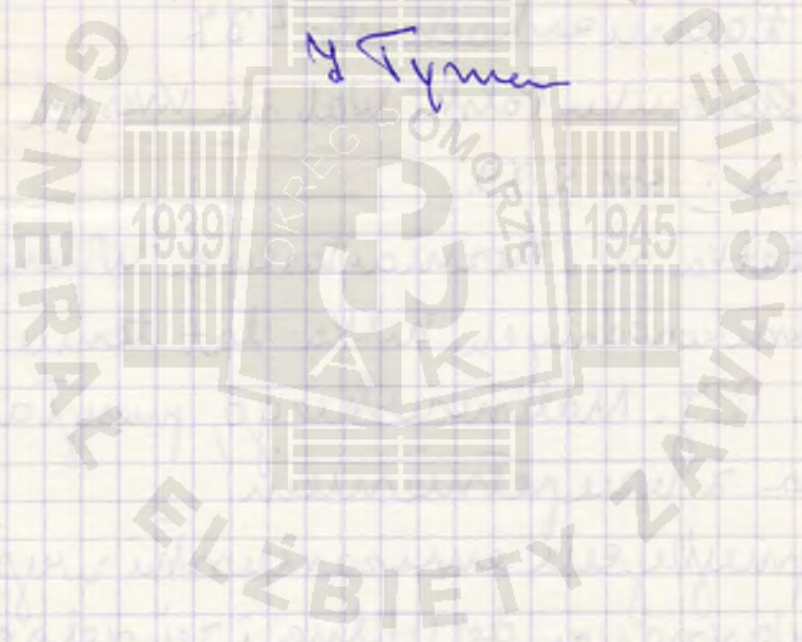
nr 63 gen St Roweckiego
do Sztabu Okręgowego Wodra
w Londynie z dnia 1 kwietnia 1941

IV/4

b. Jest też wzmianka w dokumentach 1939-45
tom I wzniesieni 1939 - czer 1941
Londyn 1970 str 483.

e, i w materiałach zebranych
przez Stanisława Stechemiera

4 Tytuł



Wpłynęło dnia 10.10.
Ldż. 3371 HSK 0001

p. 10 / 2002

13.270

IV / 6

V.M. Š. 1011/1001

Staniquela 7. I 2002

Szanowna Pani Elżbieto!

był tel 12 01 09 informacja
p. 11.11.11 dozwolona ma być
z 05501. 22

Przeżyłam trochę szeregów i życia Teresy
i zdaje się.

Szanowniście cię życzę i w ostatnie.

Jeżeli nie masz nic przeciwko, Pani Profesor,
ze zechciała Pani zająć się tymi bohaterkami.

Z całym szacunkiem

Dr. Anna Tymca.

f. 23/2002
Stawiguda 15. I 2009 r

IV/7 3270

nie wari bez odpowiedzi.
bo tel. potowidnit pnie
rytu 22

Szanowna Pani Profesor

z relacji brata Teresy Leopolda (pamiętam
po 12 latach od śmierci siostry), jak także
z listów ptk Maksyma Bałińskiego do Leopolda
(po 16 latach od śmierci Teresy, (był więziony
przez władze PRL) wynika, że śmierć Teresy
nastąpiła wskutek pobicia przed Powstaniem.
Obaj Panowie mi przypuszczali, że drugi raz
została pobita

I raz przed Powstaniem na Koszykowej

II raz na Placu Unii Lubelskiej (blisko Mada-
linińskiego.

według moich wiadomości Teresa miała szaty
pierzcionek z turkusem, a nie branszoletkę.

z poważaniem Jena Tymen

tel:

PS. Po zastanowieniu się uważam, że lepiej
będzie gdy zdjęcia Teresy świłki zostaną
do dyspozycji Pani Profesor

J. Tymen

Pani Profesor,

IV/8

Pani Baranowska - Tymon jest u książki „Zaczniecie”
Zapoznałam ją u Mirosz, zdrajca. Jest ezofunkcyjny Memorieb.
i proszę tej swojej rękopis.
Przebiega trochę informacji o Tekcie Strickle z VM.
Mam tylko jej karty informacyj.

Anna

rob teardke
wzmys

11378

+ Swikkanka

- 1. N
- 2. I., ps. Teresa ps. "Jurek" w "Wes" w "Wesomke" Terom
- 3. ur.
- 4. st. ppor. t. PK + w kamersach
- 5. Org. AK

V. NAZWISKOWE KARTY INFORMACYJNE: 21

6. przydz. K. G. 01 K K 9

7. funkcje Tarciniakka

dmw

SPP 8. nr 13.11.18 ... w. kartny 5.15

9. źr. "Wesot" s. 620 i 719 w uchwałodstwo
NEW SPP

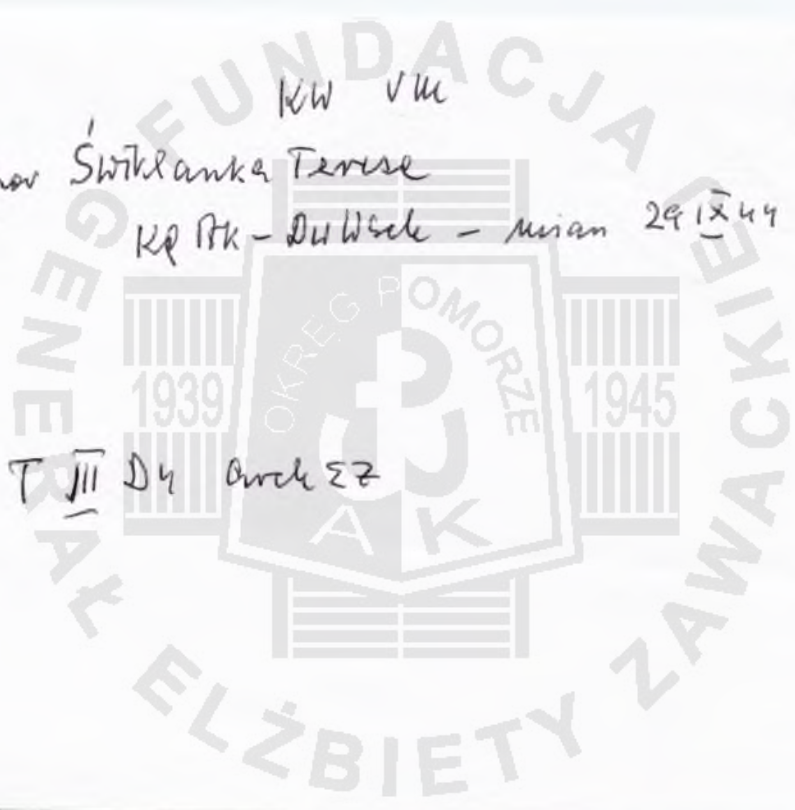
1. Świłkowska, Teresa, 1939, ppow, 13148, AK KŁ, powena, 2. 620, 729.
- 2 1
- 3 B, Polak "dyktai zwoidei, s. 375, Sp. kocz. "Mewa", M. St. 2660, 30. VIII. 65.
- 4
- 5 SPP - wytykacja
- 6
- 7
- 8
- 9



KW VIII
por Świątkanka Terese
Kp Pk - Du Wsch - Mian 29 IX 44

PK
42e

T III Dy Arch SZ



1	Nazwisko	bez teści	Mr. Karty 515
2	Imię	Striklanka	Anna II mieniona i teści
3	Data urodzenia	Teresa	-
4	Stopień nauki/tytuł	-	ppon.
5	Organizacja	-	AK 1945
6	Pracodawca i adres.	-	-
7	Funkcja	-	Tacymarka
8	Nr. Karty	-	13148
9	Źródło	-	uchodźstwo

i

bez teatru VM

HK-Won
Dca ST.

SWI KLANKA Teresa

ppow. ps. "Zmewa"
ul. 5, nr. 13148



odmaki III Ameryka

Wob. P. Peszowski, Order Wirtuti Militari
i jego Rodzinie.
Hullbrook Press, Miami, Florida, USA
str. 620, 1992.

4 Dec 89

VM
Świklan ka

ITK
Widna
K9

Siostrzynie Świklan ka Baranowka Tykwa

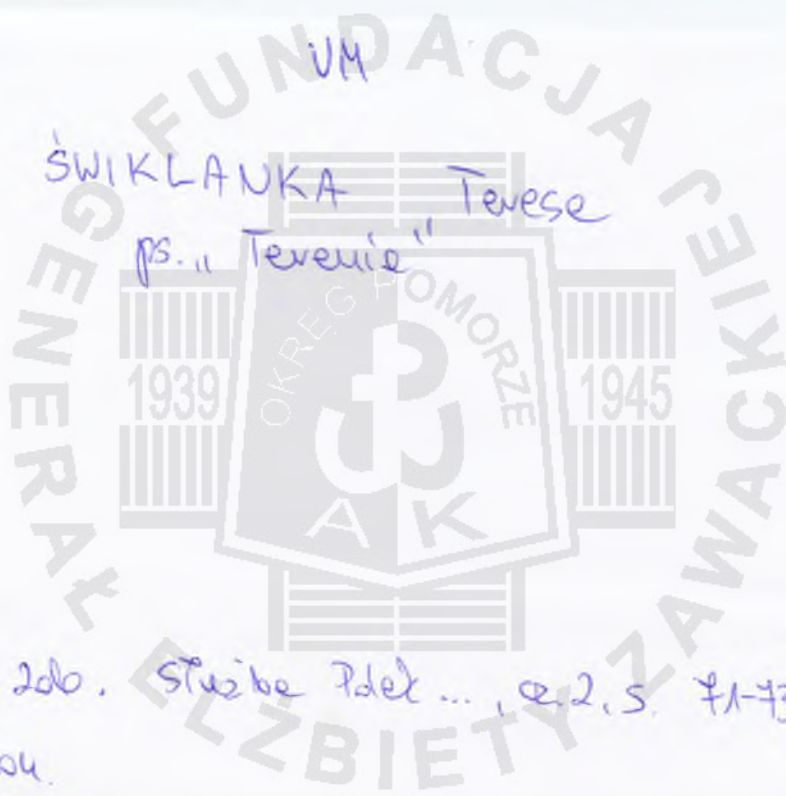
208 "Kępczyński Obwód Władysław-Kowalewski" pasm
Płk. 52

i

UM

SWIKLANKA Terese
ps. "Terenie"

AK
KG



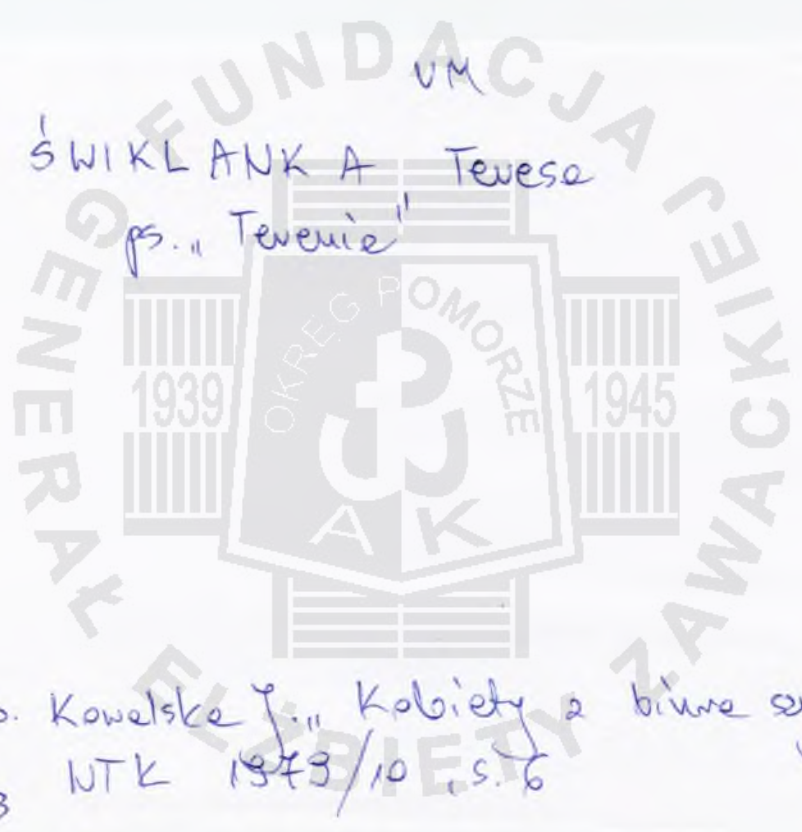
2ob. Strziba Pdeł ... , e. 2. 5. 71-73

D.kw. 104.

i

ŚWIKLANKA UM
Teresa
ps. "Terezie"

AK
KG



Zob. Kowalska J. "Kobiety z brzośnymi syfonami",
D.K. VI 03 NTK 1973/10, s. 6

i

VM

AK HK
K9 N/ko
sprawoch

ŚWIKLA Teresa

ps. "Tarenia"

1939

OKRĘG POMORZE

1945

zob.

Dąb - Biernacka 2, meloja, p. 936

K. Min'98

i

17.V.
LV-WR

1
SWIKLANKA TERESIA

ps. "Terenia" Weronika
Kusierka - emigracja

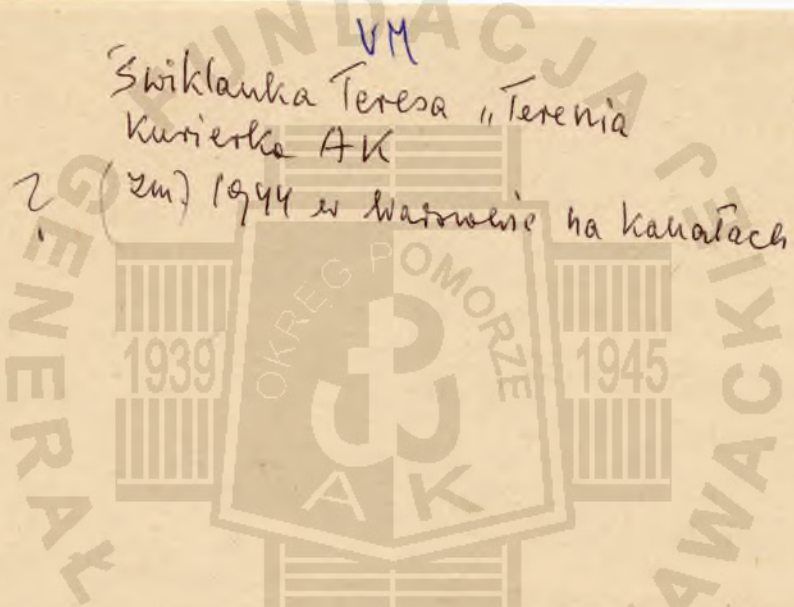
1939

1945

"Iz emotsii, Sabotazh, Dymozsija"
"Zhobiety w 17. K."
Londyn 1985 s. 16, 25, 69, 96, 98, 99,
101, 104, 110, 112

JK. 98

AK



VM

Światkunka Teresa "Terenia"
kurierka AK

2 (zm) 1944 w Warszawie na kanałach

Księga pochowanych t. II s. 494
(w miejscu śmierci)

JM-K



6

AK
Wilno

VM

ŚWIKLOWNA Teresa

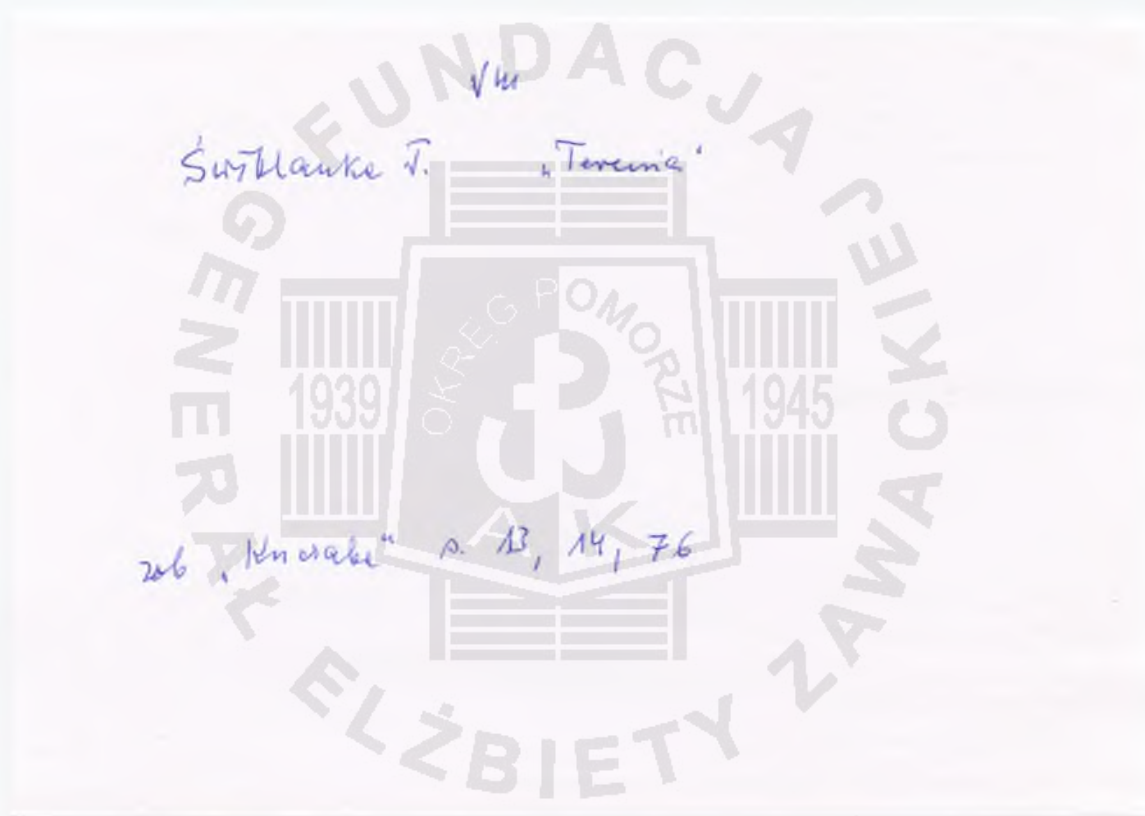
"Teresa" "Weronika" "Wera"

Emisariuszka KGWZ-AK do Wilna
z rozkazami gen St Nowelliego.

Gimie w kanale my myśleni z kłopotowa do środkiem

Kob Szermierka ok Wil-elowog AK
pod red s elalinowskiego Ryd gusz 2001
str 437

8 Tym 2002



VIII

17x
kg

Światłociekła Teresa, Terenicki

malowała do I grupy kobiet wybranych ^{perce 1939} (na cześci)

1. Bronka z PWK przez Grom Wąskowice
2. "24-letnia kobieta Bronka" z km. Batorsko (Kosim Terenicki)
3. starsza z kroszok

zab. Malinowski ^{złamanie} Terenicki 5 17, 19

ZWZ
Warszawa

VM

SWIKLANKA Teresa
ps "Terenia"

Kurier wystannik do Wilna z
Komendy Głównej

1939

1945

Zob.

Zołnierze Łączności Walczącej Warszawy
Kazimierz Malinowski
Instytut Wydawniczy Pax
Warszawa 1983

Prut
03 2002

str. 17, 19

i

UM

AK
KG

ŚWIKLANKA TENESO

ps. "Neva"

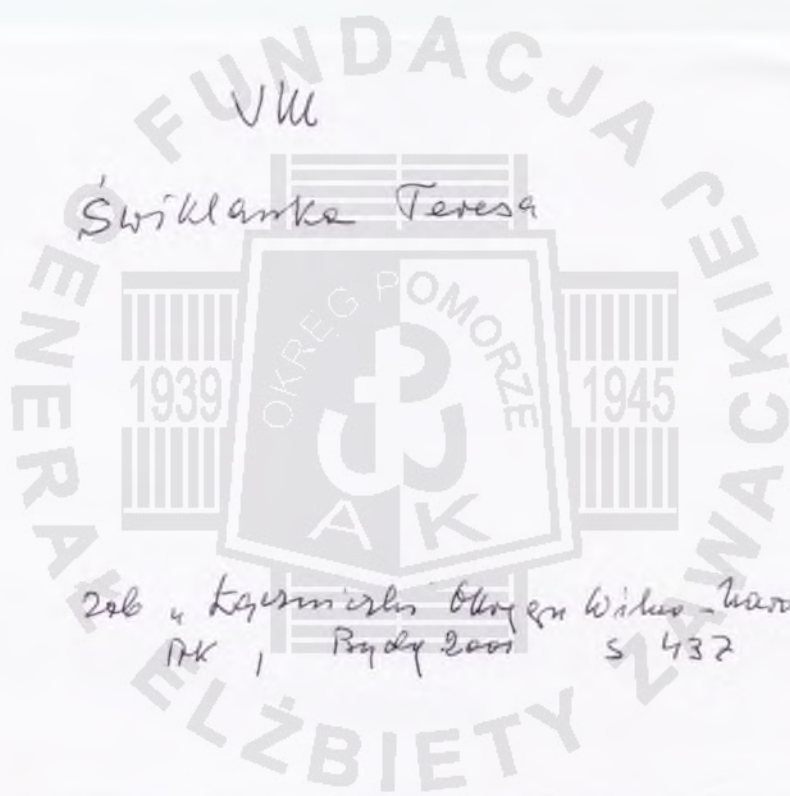
- Techniczne emisariuszka

odsu. pos'm. w dn. 11/19/45

MN UM 13 148 i w miastach K. Babiniski

Zob. SPP - posiadanie y. krajnie 14 2001
(zob. do p. 256/2001 koresp. E.2)

D. Kr. 8 2001



VM

Świklanke Teresa

PK
Widmo
i K9

Zob. 4. Kalendarium Okręgu Widmo - Warszawa
PK 1, Rydy 2001 S. 432





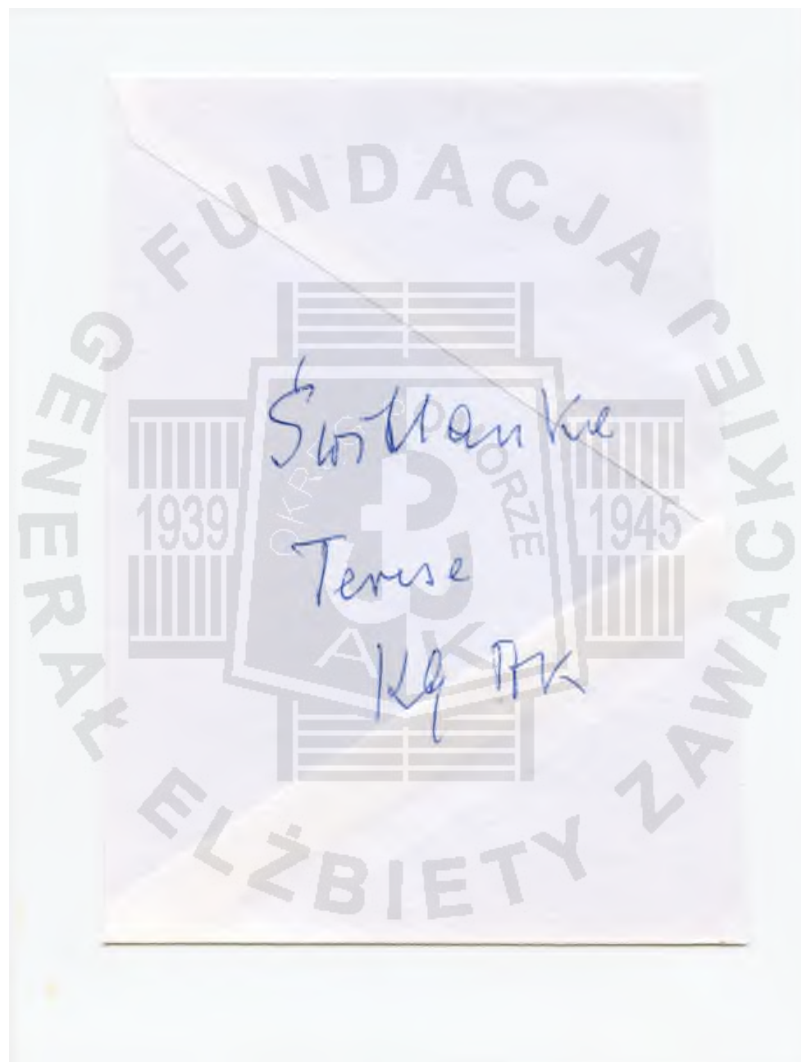
T. 3695/WSK

SZP

Świnklanka Teresa "Teresek"
wystawa ptw gen. Tokarewskiego do Wilna
14. X. 39 dla udowodnienia konspiracji

D. Bargielowski - Po strykanie pietuszy, Warszawa 2001
t. II s. 156

JN-K



J.K. X105

Świdła Teresa „Terezia” Hetonika „Wete”
W: Słownik Polskich Walczących w Kresach
PTN-Wsch. II RP, Bydgoszcz 1995 s. 297-280

T. 3695/wsk

AK-KG

ŚWIKLA Teresa

ps "Terenia", Wenonika

VI. Fotografie

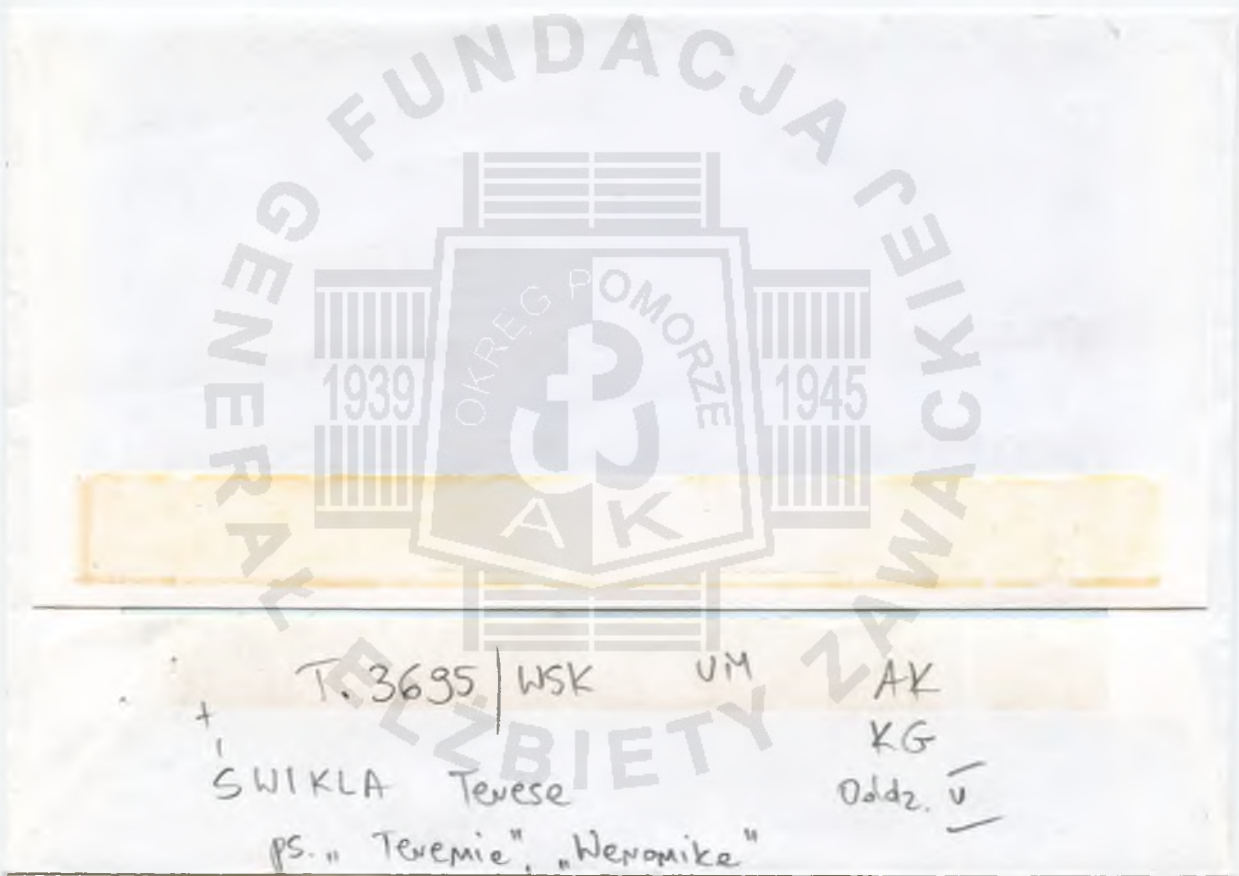
1. U muraduse PwK idąc z bratem, 1834 r.²
oryg., (6 x 8,6) str. 1
2. Teresa Świklaencie od lewej, 1834 r.
oryg., (8 x 5,8) str. 1
3. W drodze do Wilna, 1846 r. (6,5 x 8)
4. zdj. przedwojenne - ok 1838 r. postówka - str. 1
5. z bratem i siostrą, Lb. ol., postówka - str. 1
6. zdj. postówkowe - przedwojenne, Lb. ol.,
postówka, str. 1

L. Świtajko, 2015 r.

Przystąpił Irene Tymen ze Stari Gudy

Fotografie Teresy Świkli

1. Na kolanach brata Alojzego,
stoi siostra Kazimiera (nauczycielka)
2. w grupie koleżanek i z mamą Weroniką.
3. Na kamieniu.
4. jako uczeńka
5. z bratem Alojzym
6. w drodze do Wilna 1940r.



1. WSK - Terzli
osobowe

2. T. 3685/WSK

3. oryg. 6,5x9

4.

5. ŚWIKLA
Jeresea

6. 1946 r.

7.

8. Uwagi: opis
ma otrodze ołowina



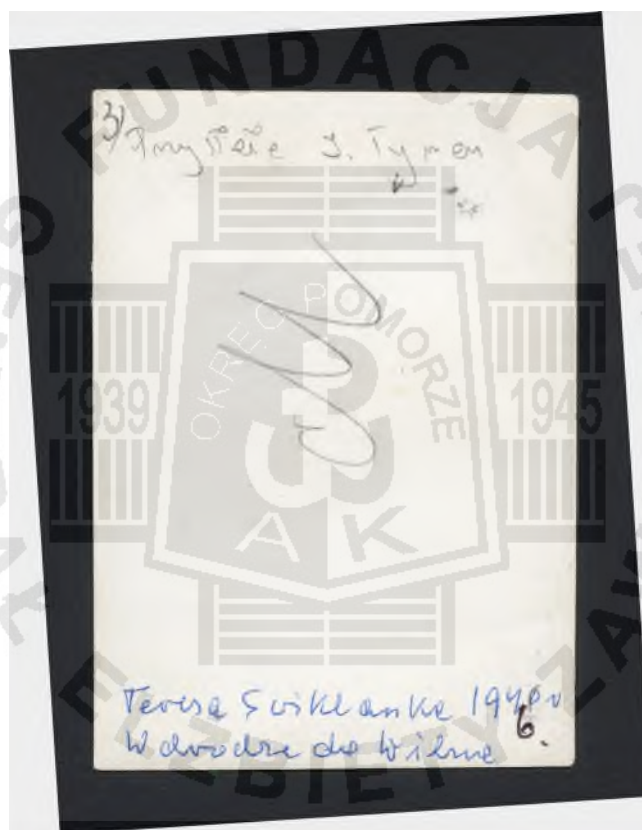
Świkle Jerese

z bratem
Alojzym

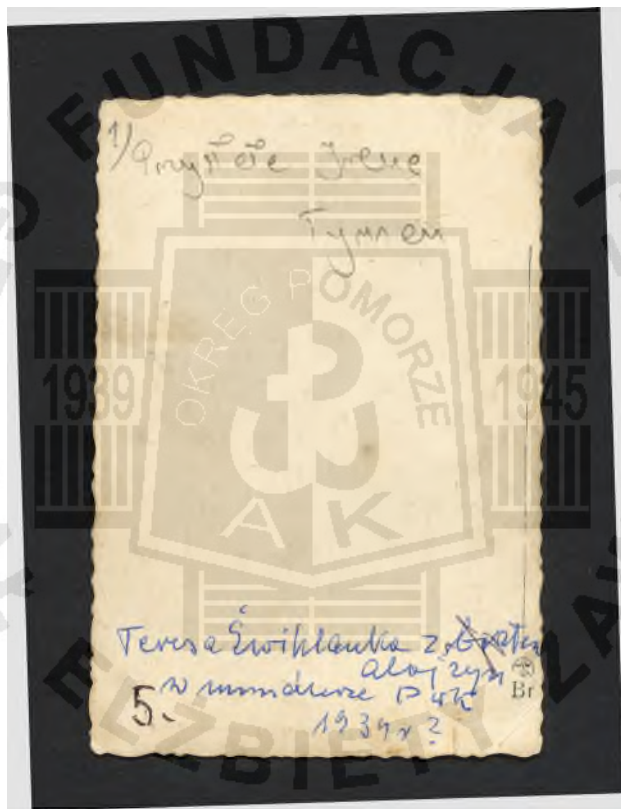
W mundurze
PWK 1934 r. ?











Opis na odwrócie
fotogr.,
Kolarze kolejowa
Kłwina
3 maja 1934 r.

VI/2



Teresa Świrka
stoi
(ok. 1938 r.)

VI/4





2) Terence - Juske
Kobouja kolejowa 1945
K/12
3 wieje 1934r. 2
x Tivna a Sivi Klauke





Pamiętałem Jene Tyman



XI Teresa Świdkowska
ok 1939, v

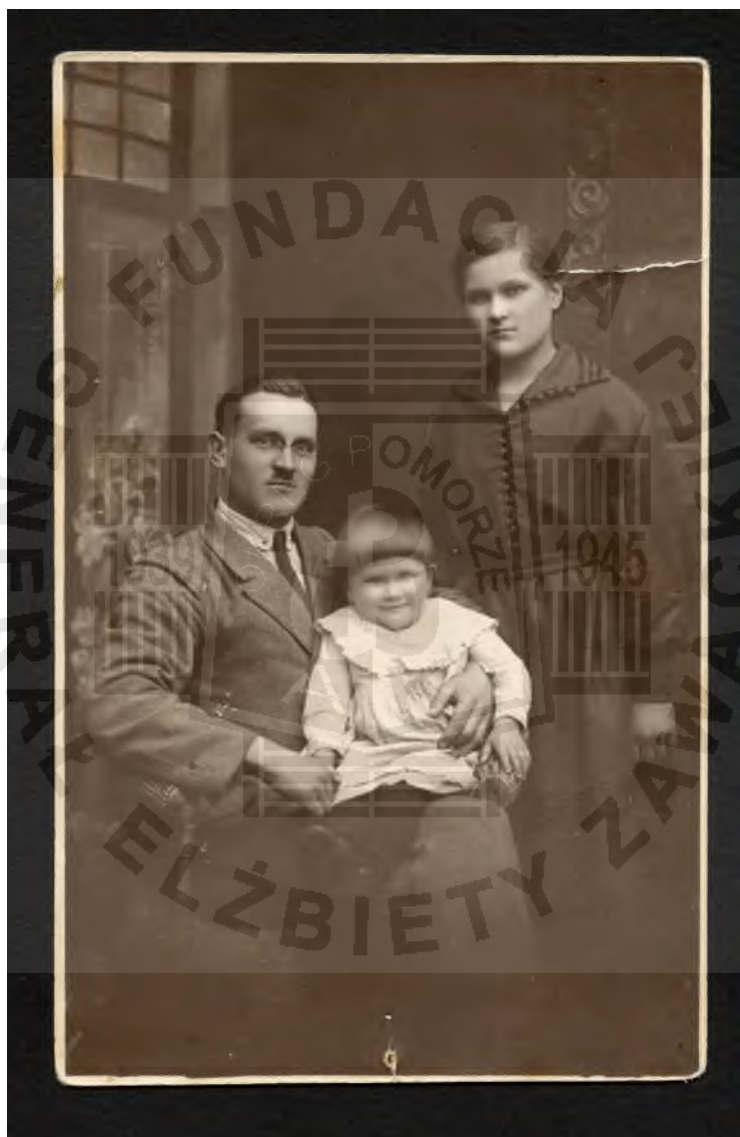
5

3.

v. 15



Teresa Świkła na kolanach
brata Alojzego, stoi siostra
Kazimiera (mamusielka)



5) Pomyśl Irene
Tymer

WALKI ANGI
KARDEWA

FUNDACJA



ELŻBIETY ZAWACKIEJ

Teresa Świątkowska i siostra Katarzyna
na kolana do brata Albi zęposwitei

vi/6



Teresa Świklanka jako
uczenica





ŚWIKLA Teresa

VI Fotografie

1. 2013. szkolne lotce, [b. ol.] kserokopia, szt. 4

- fot. przystała Teresa Tymarz, 2002 r.

oprac. 2. Switaj, 2014 r.

T. 3685/nsk
AK, KG
Oddz. IV

Wpłynęło dnia 19. 02.
L.dz. 569 F2 2002

Świkla Teresa

FAPAK

Od: Barbara Banasziewicz <
Do: <AK@um.torun.pl>
Wysłano: 18 lutego 2002 18:42
Temat: Do Pani prof. Elżbiety Zawackiej

.pl> Przesłała
Irena
Tyman

Dla Pani prof. Elżbiety Zawackiej zdjęcie Teresy Świkli.

Irena Tyman



zef. do 16/2002

Jerusa Świklanka VIII







ŚWIKLA Teresa

